

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேநமஃ.

சசிவர்ண போதம்

மூலமும்உரையும்.

த த் து வ ர ர ய சு வ ர மி க ள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

சென்னை.

பு - ஏ - இராகவப்பிள்வனா

அ வ ர் க ள் து

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

உ

சிவமயம்.

ச சி வ ர் ண டே பாதம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய

இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளும்

கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது க
ன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகி
ய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை
.வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும்
அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றதற்கு ஆனைவதனங்
கொண் டெழுந்தருளும் விராயகக்கடவுளினது திருவடி
த்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்
னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்க
வே இத்துவிலுரைத்தருளிய ஞானர்த்தத்தை காமணி
போலக் கட்டுமென்பதுபேற்றும் (இதற்குதாரணம்) ப
வதிரட்டு கவுட்குழிமாமககுதிரத்தருண்மதரீர்பாச்சிம்-க
ருத்துமெய்யடியருளப்புணத்தஞ்சக்கரமா- கைப்பெருவி

த்திட்டதலிஸெழுமன்பாழுளையை நசை விடயக்கிளிகண
றுக்காதவகைகாத்திம்-கலக்களை கட்டறஞானப் பயிசே
ற்றியென்றம்-யாசென்னுமாணவவேழுமணுகாது தூத்தி
யுவப்புறமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றையுள
மனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனூற்
காண்க.

அ-கை-மேல்தூற்பெடர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழகாகுமே.

க.து. பவவினை யகன்று பாமுறுவான் செயல்
துவ லுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்
றாவது சாமவேதன்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வம
லிபென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத்
தில் மூன்றாவதுபதம் அவிபதம் அவைமற்றையவிரண்
டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றதூர்த்தத்தை,
சசிவன்னபோதமித் தமிழகாகுமே சசிவன்னென்னு
மாணுக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுரைப்ப
தாலித்தத் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெ
யராயிற்று என்றவாறு—இத்தமாணுக்கனுக்குச் சசிவன்
னென்றுபெயர் வந்ததற்குவழியேதனில், நடுநாட்டில்
விருந்தகாரணயமென்னு நகரத்தில் சார்த்தசீலனென்னும்
பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன விரதசீலமெனனும்பத்
தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருவானில் பாபமெ
ல்லாத் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் பு
த்திரன் தோன்றினன் அவன் சடனிக்கும் பொழுதே
இரணமும் தூர்க்கத்தமும் பொருத்தி சந்திரனையோ

த்த நீறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமை
யால், சசிவர்ணனென்னுன் காரணப்பெயராயிற்றெனவ
றிக.

அ-கை-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்

கவி. அலகையச்ச மகவற வான்களும்
உலகிள்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்

பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகவற வான்களும்) பாச சத்
திற்கொப்பாகிய ஆசையினது பயமநீங்கப் பாபநீங்கப்
பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகிள் முத்திபெறும்பரி
சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக்
கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாம்என்றவாறு—
அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு
வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகி
ய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசை
யைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி
ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பே
யங்கமாகிப் பிதற்றிநிரித்தேன் ஆசாபிசாசைத் தூத்தி-
யைய-னடியினைக்கீழேயடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்
றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கநாளென்கி
ன்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூ
டக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வி
யகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெய்யநீ விற்றிருக்
க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக்
கிதுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமஸமாகின்ற நாகபாசத்தி

ஞம் கட்டிண்ட வுபிரகண்மூர்ச்சை- கடிதகல வலியவ
ருஞானசஞ்சீவிபேகதியான ஸ்மிதமெவுட்- செவ்விதின்வ
ளர்த்தோங்கு திவ்வியகுணமேருவே சித்தாந்த முத்திமு
தலே - சிரகிரிவிளங்கவரு தகழிணாமூர்த்தியே சின்மயா
னந்தகுருவே என்றும் ஆங்காரமான குலவேடவெம்பே
ய்ப்பாழ்த்த வாணவத்தினும் வலிதுகாண் - என்றும்—
மோகவதைப்பராணி போதமாமவடி வுள்ளவாறனுபோ
கமாகுதலின்றியேக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களை
ச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவி லாடுக்கம்] நாயே
றிவிழ்த்தென் னடாத்துகிலென ஞானனிக்ருப் - பேயா
ஞ்சகம் யழித்தென் பேணுகிலன்றோயார்- பெருமைசி
றுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை- வரைவற்று வேண்
டுவசெய்வார்- என்றும்—வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொ
ள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுதலிவற்கையா
ம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெ
வ்வானமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய தற்குணம் ஆ
சையிடத்து முண்டென்பதை அதுபவத்தாற்கண்டிணர்
க அகவாண்களு மென்பதற்குப் பாபரீங்கி முத்தியை ய
டைவானென்றுபொருட் படுத்தவாருமுளர்- ஒருவன்
செய்தபுண்ணியபாவம்செய்தவன் அதுபவித்தத்தீரவே
ண்டிமே தவிர அவைய துபவியாமல் கீங்குகைக்குவகை
யெப்படியெனில், பரிபூரணமேதானெனவிண்ணடறக்கல
ந்த ஞானவான்களினது திருகோக்கமுறவே பாவங்களு
ம் ஆசாபிசாசமுரீங்கிப்பிறவாதெறியாகிய சாயுச்சிய பெ
றுவானென வறிக. அப்புகோக்கமுண்டாகவேபாவ கீ
ங்குமென்பதற்குடதானம். [திருவிளையாடல்] கொடி
ப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறகியன் முகங்கண்டேட-

வலைப்படமுழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன-க
லைப்படி திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்கேணுக்கந் - த
லைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற எ
ன்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப் பின்வருஞ்செய்யுளா
னுங்காண்க.

அ கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வேடுமே.

க-து. ஞானிகளேக்குறி னண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிமி மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) எங்கு
நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டாக் க
லந்த ஞானிகளினது திருக்களேக்க முண்டாகவே, பு
ணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச் சூழ்ந்திருக்கபா
வங்களெல்லா மகன்றோடிப் பே மென்றவாறு.—பிரா
தவம் அனுபவிக்கையில் இதா கிதக்தால் வருகிற புண்
ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது
திருநோக்கத்தால் பாவநீக்குமென்பதற் குதாரணம்.
(—வாதவூர்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புட
னும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி முற்சனனம் - புரிந்த
வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசோருள் வருவினைபோ
க்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புளதே- யல்லநம்
மன வாகுமிங் குணப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடி
வையின் கருத்து-ளிருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரை
த்தான் என்பதனாக்காண்க.

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி
ஞலே மாணுக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாதெதி

பைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தலுந்திகாசம் அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எழிலாரு ஞானிபுக மென்னைகூற
வயர் வீழ்வன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மென்று சொல்வோ.

க.து. மேவ ஞானத்தினால் வீழ்வன் சென்றற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ ள். (எழிலாரு ஞானிபுக மென்னைகூறல்) அழகுநிறைந்த ஞானவான் உள்ளிது கீர்த்தியை யான சொல்லத் துணரிந்த தென்னகாரணம் (உயர் வீழ்வன் சொல்வழிசெய்தொழிலாளர் சேர்கை) மேலான மோகூதமென்பது இந்த ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்கின்ற எவலாளர் சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று (சொல்கேளும்) பூர்வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனம் கேட்பிர்களென்றவாறு—பிரமசேஷசு ஜொலிசுகின்றமையால் எழிலாரு ஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ் சொல்லிமுடியாதவையென்றொருநாவினுக் கடங்குமோ வென்பார்புகமென்னை. கூறலென்று.—(ஞானி புகமென்பதற்கு காரணம்) (ஞானயிர்தம்) ஞானமுண்டவன்றலேமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டிவதெல்லாம் ஆலமுண்டவனவன் பின்னே திரிருவனவனடித் துட்கன்றோ சிலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்தேத்தக் - காலிரண்டையுத்தலேமிசைவையெனக் கழறுவன் கமலத்தோன், என்பதனுற்காண்க.—

அ-சு. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வர
லாற்றை மேன்ருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பரணேவல்செய்த
வவனுற்றவேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-து. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கிபன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரணேவல்
செய்க வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்
ட பரவசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளிலின்றுரீ
ங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபரஞானிகளினது ஏவற்பணி
செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முத
ல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்
பத்தினி-த்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மல
ர்ந்தருளிபது இன்றுலிறசொல்லிய ஆர்த்த மென்றவா
று.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌ
தீகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெ
ய்வீகமாவது, மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உ
ண்டானவியசனம் சனன மரணத்தின் உண்டானவியசன
ம் இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதி
பௌதீகமாவது (குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்ன
ல்-இடி-சுவர்ஷிமூதல்-கல்விமுதல் இவைகளால்வருந்துக்
கம்) ஆதியாத்மீகமாவது சரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-
துக்கப்படலெனவறிக.—பரமஞானிக்குதாரணம்- திரும்
ந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தி
ன் மிக்கசமயமுதன்றன்று- ஞானத்தின்மிக்கதவநன்மு

ல

சசிவர்ணபோதம்.

த்தி நல்காவ. ல் ஞானத்தின் மிக்காரதாரின் மிக்காரே-எ
ன்பதனாற்காண்க.

அ-கை, இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணாக்கனதுக
தையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

எவி, உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றவெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ண நெய்து ததையே.

க.து, ஞானி நோக்குமவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுது சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு
நல்வினை செய்யாதவனாகி - செய்வினையே புரிந்தசசிவர்
ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவர்ணனுளவ
ன்(உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடா
தஞானவானது கடைக்கண் ணருள்பெற்று முன்னை வி
னைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவி
னைகளில் வின்றுகீங்கமோகூதத்தையடைந்த கதை யிது
வென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொருபமே ஞானியெ
ன்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றார். ௩

அ-கை, மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கை
யை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, ஏமம்புகல்வா ஞானபாதகாசம்
பாவர்க்குஞாயிக் கவனாகுமிவன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகம்புகுமாறு நடத்தனனே.

க.து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஒதினு நாகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள்) இருளைநோக்கச்சொல்லப்ப
ட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குளு
மிக் கவனாகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்சேய்யுங் கீழ்மக்க
ளென்ற யாவர்க்கு உயர்ந்தவனாகிய இவன் (நாமம்புகல்வா
ர் குலமும்மெரிவாய்-நாகமபுகுமாறு நடந்தனனே.) தன்
பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும்
அழற்பிரபையாகியமாபூதியெனது நாகத்தை யடையும்
படி நடந்தனென்றவாறு.—இவன் பாபத்திற் குதார
ணம் சிதம்பர்புராணம். உலகினிற் பாதகமுள்ளவெலா
ந் திரண்டோரொளவாங் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனாகிய
காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிந
ரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-எ
ன்பதனாற்காண்க.

சு.

அ.கை. இத்தச் சசிவர்ணனது வம்சத்தார் அடை
ந்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநாகங் குடியேறினரே-

க.து. இவன்பவ வலியா விவன் குலப் பிரிர்க்கள்
தவமற நாகஞ் சார்ந்த னுரைத்தது.

இ-ள். இவன் (மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன்
செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலி
மையினாலே (மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமே
வியதென் புலவாணர்களும்) மகிழ்வதைத்தருகின்ற கவர்

காதிபதங்களிலிருந்த இவன் குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லகரு
 ம்[கொடிதா நாகங்குடியேறினோ] வேதனையைத்தருகி
 ன்ற ரவுரவாதிசாகபேருடியேறின ரென்றவாறு.—மல
 மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- தன்மமலம். அ
 னவசெம்பிற்குளிதம்போலவும் தண்மெத்தைப்பற்றிய-
 தவீடு உமி-முளை-பேரலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை
 களைபூட்டுவீக்கும்-தண்மெம்- ஆத்மா- தவீடு- ஆணவ
 மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நா
 கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா
 பிலம்-சூசுமுகம் - சும்பிபாகம் - தத்தோஹம்-அஸ்திப
 ங்கம் கிருமி-ரிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக
 ள் முதலானநாகமெனவறிக. எ

ஆ-கை, மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
 வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
 திகமேவருமென் பதனாளுளநோ
 பெல்லா மிவனைச் செறவெய்தினவே,

க-து. வினைவளி யிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற
 னினையவிப் பவமதிலெய்தின னென்றது-

இ-ள், (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்
 பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய
 பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி
 மேல் வருமோர் சநகங்களில்அனுபவிக்க வாராமல் (இக
 மேவரு மென்பதனால்) 'இந்தசநகத்திற்றாளே அனுபவி
 க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள
 நோபெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின்) உண்டாகின்ற எல்
 லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம்.
(ஆத்மபோதம்) இப்பவமதனிஸீட்டி மிருவினைப்பயனளி
த்தல்-எப்பவத் தென்னுமைபமிதயமே யெண்ணளன்
றோ-வொப்பற விதைத்தெளிந்தா லுடன்பல னளித்தல்
போல, விப்பவமீட்டிபாவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-எ
ன்றதனாற்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுதற் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி
வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினால்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலேர புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பால்மனந்தளர்ந்தின்றோன்
இந்தகேயத்தணிப்பான்மிரிந்தனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமானவி
னைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்த
சிலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்தி
ரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (பு
தல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்
திரனடைந்த துன்ப நீங்குகற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்
யவேண்டிய தென்னவென்று (உளத்துன் புற்றுச்சுழன்
றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்
றவாறு.—கொல்-ஆ-ஏ-அசை- (இகற்குகாரணம்- சிதம்
பரபுராணம்துன்மதச்சருக்கம்) உந்தையின்றருள் சேயி
னோய்கடவிர்ப்பதே கடனாதலால்-மைந்தனுக்குறு வினை
யினாலுளம் வாடிவொந்து மகன்றனக்-கிந்தநோயை விஸ

க்துமாறெவ நெங்கனென்ன விடுத்தவன்-சிங்ைநொந்
து திரிந்துழன்றுயர் தில்லைபெல்லை செரிந்தனன்-என்பத
னாற்காணக. கூ

அ.கை. தந்தை தயருற்றலையினுந் தனையன்வெ
றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொடுமுன்றன நெங்கணுமே.

க.து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினுற்
ற்றதைவெறுத்திடா துழன்றன நென்றது.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சசிவர்ணன் தன்
பிதாவைப்பார்த்து யியகினயான் செய்தவினையினால் வ
ருந்துன்பத்தை யானையனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய
தாகவிருக்கின்றதே யல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு
பாய முனக்கிலதே பென்றாலும் மணிமத்திர மருந்துக
ளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உ
னக்கில்லாமற் போய்விட்டதென்று புத்திரன் வெறு
ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு மொழிந்து விடா
திவனைக் கொடுமுன்றனநெங்கணுமே) இந்த பிதாவான
வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழிபாமல் இத்தச் சசிவர்
ணனை யெடுத்துக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தன நெந்தவி
டத்தும் என்றவாறு.—(தந்தைவெறுப் பின்மைக்கு உ
தாரணம்) (பிரமகிதை) மைந்தரீட்டிய தீவினையலனெ
னு மனந்தனிற்கோடாமற் சிந்தையீ தனிகூர்ந்துளம்பரி
ந்து தன்சேயினைப்பாராட்டித்-தந்தையாய்ப்பு காந்தெ

னையாண்டருடந்திடச் சுடர்போல-வந்தகேசிக வடிவமே
பெனமணி மலரடியினிற்றழந்தான் என்பதனாக்காண்க.

அ-கை- இப்பழுவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை
முதுகிலெடுத்தவாரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவன்உ-
ரைக்கின்றதை மேல நுளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவனமற் றிவனவேதனைகண்
டொழிவற்றுளவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிப ஞானிகள் கண்ணுறவே
பரமௌஷத மெனது பகர்ந்தனே,

க து. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய
தவத்தினைபுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்தாருகிற பு-
த்திரன் துன்பத்தைகோக்கி-வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்-
றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்-
துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பர-
மாகிப ஞானிகள் கண்ணுறவே) பரமே தானுகின்ற ஞா-
னிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்தினவே
(பரமௌஷதமெனது பகர்ந்தனன்) அரியமருந்தென்று
சொற்றனர்-எ-து.

அ-கை. இந்தமாதகரே அங்கப் பரஞானிவாசஞ்
செய்தநாளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளி-
ச்செய்கின்றார்.

கவி. த னந்தமிலா தகனைத் தருவான்
சத்திசகரமென்னு மிடந்தனில் வாழ்
மானந்திபராயண னென்பவனின்
மைந்தர்க்குறு கோய்க்கு மருந்தெனவே.

க து. சக்ககஞ் சத் திசகரத்தினவாழ்கற்பான்
நத்திபராயணர் மருந்தென நவின்றது.

இ-ள். சத்திச்சுர மென்னு (மிடந்தனில்வாழ் சத்திச்
சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியி
ருக்கின்ற தானந்தமிலா நகனைத்தருவான் (தனக்கோர்
முடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மான்நீதிப
ராயணனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரென
னுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னை நகற்குறு நோய்
க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்
க்கு மருந்தென்று சொல்லுயருளினாரென்றவாறு. 12

அ-கை. அந்தாராதவர் மொழிபைக் குருமொழியா
கக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன்செய்தையை
மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனைக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
சூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்டுனி பதமடைந்
திவ்வினையன்னினை யியம்பரி தெனறது.

இ-ள். (முடியாவுபதேச மிதென்றவனுந்) நிலைபெற்ற
வுபதேசமாகும் இம்மாகவனுரையென்று அங்கு. திய
விஞானசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி)நந்திபராயண
ஸ்வாமிகளிருக்குந் தானத்தை அடைந்து அவரதுசநிதி
ஸ்சசிவர்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து! இக்கொ
யான் கொருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொ
ஸ்வாங்கியையுடையவன் முற்பலத்தில் பயமற்றுச் செய்
துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (சூறற்கரிதாயகொடுந்தொ
ழிலெனமொழிந்தான்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவாறு—(இதற்குதாரணம்) உபதேசவிளக்கம் உன்னருள் கொடி போரினுயர்ந்தவன் நன்னியற்கைதனை யித்தராத லத்-தின்னனவாறென்றி யாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின் மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசீலன் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன்றிருமுன் பகரும்படியே
விவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூகியினால்
நிகழும்விழிவைத் தனனிமலனே.

க-து. பின்னவன் வினையெவன் பேசரிதென மூனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படியே-வென்ன) அடியேன் புக்கிரானகிய இவனடைந்திருக்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்திதிமுன்பாகவிண்ணப்பஞ்செய்யத் தக்க தன்மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய (நிம்மலன்றன் னனுபூகியின நிகழும்விழி வினையெல்லாநீங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபர் நோக்கத்தினாலே சசிவர்க்கு பாவங்கொன்றும் நீங்கும்படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினாரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாதிரித்தில் அவன் டைத்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபலக் கடுவானிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதுகடும்
பிணியாவையுல் லபிகாவிறைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்த்தனனே.

ச-து. பாதகமெனாமுனி பரீட்சையிலேகவுக்
தாதைதிருவடிதாழ்த்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (கிருக்கணவைத்தலுங் கணியாத பவக்கடுவா
னகாது கடும்பிணியாவையும் விட்டன) நந்திபராயண
ஸ்வாமிகள் தமது நபானேதிரத்தைச் சசிவர்ணன்பே
ரில் வைக்கவும் பிறவிகடோடங் கட்டுப்பட்டு அளவுப
டாதிருந்தநஞ்சினுங் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள்
யாவும் விடுபட்டன (கல்லவிதைதாள்பேணிப் பணியெ
ன்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகள்
து திருவடியில் உணமைபொருங்கப் பணிவிடை செய்
துகொண்டிரு நீயென்றரைத்துப் போயினார் பிதாவென்
றவாறு. யிரு

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப்ப
ணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பொடே.

க-து. ஏவுமுன்பணிபெலா மிவன்புரிக் திறைவிழி
கொண்டிசய்யிமையெனக் காத்தனென்றது.

இ-ள். இடனே முதலாக விரையோனேவும் பணியி
வனுவந்துசெய்த அசாரியார் அகாயமுதலியவிடங்களி
லேவினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனுனவன் அடி
பேற்றுக் கிடைத்துதேபென்று மனமகிழ்தவுடன்செய்
து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியா
னெனவுற்றனனும்பொடே) சசி.ர்ணனுஞ் சிலநாளம்
அசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனாக

இருத்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-ற—(மாணக்கன்பக்குவத் திற்கு உதாரணம் (ஒழிநிலைமிகும்) பெண்பா உடற் குயிர்போற் கட்கிமைபோ லுசிநுனொத்து- விடிற்புவி தீ பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்சகடினும் வாழைக் காகாவேதி மட்கத்துக்காகாவா நேழைக்காகாதேயிது-எ ன்பதனற்காண்க.

யசு

அ-கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபு ண்ணியத்தினுலே சீஷனுக்குணடாகிய பரிபாகத்தைய ருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. நன்றாய் முனிதாள் வழிபாடதனால்

நானுவிதமான பிறப்பினைவிட்

டொன்றாகியவீ மீணருத்தமர்கட்

குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-து. நாதனற்பணிப்பய னற்கருகதொன்றுணர்

சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதாணன்றாய் வழிபாடதனால்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணக்கனாகிய சசிகர்ணன் உண்மையாகப் பணிவிடைசெய்து, ருகின்ற புண்ணியபலத்தினுலே பரிபாகமிகுந்து (நானுவிதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலப லவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை விட்டு (ஒன்றாகிய வீமீணருத்தமர்கட்-குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)ப ரசாபுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதும் அதிதீவர தா பரி பாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நானுவிதமானபி றப்பாவது காலகாலத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எ ன்பதற்காலுஇலட்சம்-சீவராசிகள்-அகையாவன- அப-

மூட்டை-நிலம்-விபர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம் -
தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவர
ம்-இவை எழுவவைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினொலுலட்சம்-
மக்கள் ஒன்பதுலட்சம் விலங்கு பத்தி லட்சம் புள்-பத்
துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துல
ட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அயிச லட்சம் ஜீவ
ராசிகளாம். எய்

அ-கை. மற் றஞ்சசிவர்ணன்றன துகுறையை ஆசா
ரிபர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்
கிபது மேலநுளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியகாய்
பணிவந் திருகணகள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணித்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தனகுறை புகல்வான சார்ந்தன நென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நி
தியில் (தனகுறையுளதை) தனதுகுறையுண்டானதைக்
ன்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு
(அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரம்கெடுத்த அஞ்சலியத்தனாக
(பணிவந்திருக்கான்) இரண்டுகணகளினும் ஆனந்தபா
ஷ்பந் தாரைதாரையா பொழுத (பலகால்வலம்வந்து) பல
தாம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்) இர
ண்டிதிருவடிகளில் வணங்கினான்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை மற் றும் ஆசாரியர்வினவ சீடன்குறிப்பினை
யறிவித்ததை மேலநுளிச்செய்கின் அர்.

கவி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறிபாதவர்போல வழுக்கலுறும்

பொருளேகென மைந்தனடுக்கின னிப்
பொல்லாத பறப்புணரிக் கெனவே

க-து. அருட்குரு வறிய ர்போல வினவலுந்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீடனுரைக்கது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுன] கிருபையேதிரு
மேனிய கக்கொண்டருளியநக்திபராயணஸ்வரமிகள்[தா
னறிய கவர்போல வழங்கலுதும் பொருளேகென] சக
லமந் காமித்திருந்தும் அவிபாககாரபோல சசிவர்ண
னைப்பார்த்து துன்பமுற்று இரங் ககின்ற அர்க்கமேகெ
ன்ன, (மைந்தனபெ ல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுக்கினனெ
ன்ன) சற்புத்திரனாகிய சசிவர்ணன துன்பமாகிய பிறவி
க்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுக்குகின்றே நென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றாது— [பிறப்பிற் கஞ்
சியதற்குதாரணம்- திருவாசசம்] வாழ்த்துவதும்வானர்க
டாம்வாழ்வான் மனநினைபாம் - முழ்த்துவதும் தாமுயர்ந்
து தம்மையெல்லாந்தொழுவேண்டி- முழ்த்துமதுகாமுா
லுந் தோராயை காயடியேன் பாழ்த்தபிறப் பறத்திடுவா
ன் யானுமுனைப் பரவுகனே-என்பதனார்காண்க. யக

அ-கக. மஹம் ஆசாரியர் சீடனுக்குப்பிறவிக்கட
லின் பெருமையை திருமாய்மருகின்றகைமேலருளிக்
செய்கின்றார்.

கவி. வெருவும்பிறவிக் கடல்வித்தாமுன்
லேதாகம கதை விளம்புமதைக்
குருவுந் தனகன்பன் மனத்தளவிற்
சொருமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து பவக்கடனக்குப் பயத்திடுதென்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது.

இ.ள். [குறுவம்] ஆசாரியசாகிய நந்திபராயணஸ்வா
மிகளும் [கனதனபன் வெருவாமலிக்கரப் பிறவிக்கடல்]
தம்திடத்தில் அனபினைபுடையசீவனாகிய சசிவர்ணனான
வன்! விஸ்தாரமாகியசநசாகரத்தி'குபயங்கரத்தை ய
டைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொள்ளுமாறு) அவன்
மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருத்தும்படி
க்கு (முன் வேதாகமகிதைவிளம்புமதை) ஆதியிலுண்டா
கிய வேதங்கள் ஆதமங்கள் கிதைகள் கூறிய அருத்தங்க
ளை யெல்லாம் (செருத்திவைகூறியும் ஒன்றாகத்திரட்டி
இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினொன்றவாறு—கிதை
யென்றதுசிவகிதை பகவாகிதையெனவறிக - வித்தார
மென்பது வித்தாரமென்று விகாரமாயிற்று. உய

அ.கை. சநசாகரத்தி னியல்பை மேலருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது

மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது

கரணவொழுங்குறது விடையவினா தூர்

கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே

க.து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்

சிறப்புளவிடையமே செங்குன்றுரைத்தது.

இ.ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்
பிறப்பாகிய நீயையுடக்கா யிருக்கிறது (மதியைவிழு
ங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இராயாக
விழுங்கும் ஆசையாகின்றசம்பக்களைமிகவுமுடையது க
ரணவொழுங்குறதுவிடையவினா தூர் கணமொடியங்கு
மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய தூகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டிகரணமுகிய மீன்கூட்டேக்கள்ஒழுங்
காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. ௨௧

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளெனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலேநாய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமெனுகூறு பெருமையுடையது(க
ளிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளெ
னுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதிணிகளா லுண்
டாகிய புலால் நாற்றக்கை யுடையது (வருமிடரின்பமா
ன திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்ப
துன்பமான ஆலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வ
ஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமெனறுசொல்லும் வஞ்ச
னைக்குரிய திமிங்கிலகிலமுகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது
எ-று. ௨௨

கவி. அளவிலகங்கை யாமையபரி முதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழ்மறிய வரியது
களவு நெங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகமாமையாழ மறிவின்மை நெண்டு
புருகளவு கலகப் புழுகெனறுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையரிபரிமிதமுள அளவுக்
கடங்காத அங்காரமென்னும்அநேகம்ஆமைகளையுடைய
து அறிவின்றிறைந்தவாழ்மறியவரியது) நிறைந்தஅறிவின்
மையினது அழ்மறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்
கிய பூருகைவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

கின்ற (கரவாகிய நண்டுகளையுடையது) (கலகவிட ம்கமே
வுகிருமிசெயிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யக்கூட ஆ
ண்மையாகியபுழக்களெனியம்க்குது என்றவாறு ௨௪

கவி. துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது
துறளெனு மினபமான கரையையகழ்வது
மகளிரொனாந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழங்கரை
மகியிகாப வடவைபுண டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது அணுநள
வும நன்னமரில்லாதபொலலங்குணையே துரைகளாகக்
கருவது துறவ துறமின்பமான சரையையகடவது) விடுத
லி பெனகின்ற பேரினபமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரொனாந் தவாதவலியசுழியது பெண்ணுரசு யென்னு
ம் கெடாத வலியகழல்கையுடையது மறலியுமஞ்சமே
பவடவையெரிவதே) இயரலும் பயப்படும படியான கோ
பமாகின்றவடவைக்கினி பெரியவிராக்கின்றது-எ-று ௨௪

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனச்சமான துறையையுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிவெழுபவ
வுகதிவின் மடமாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல் முறைதலை
வாகிய பலககட விவகரி தென்றது.

இ-ள் வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அ-
சம வரசெய்யுரு செவ்வமாகிய முதலையையுடையது
யது (விவிதமனச்சமான துறையையுடையது பல
பல விதங்களான துறைகளை புடைபது) (ஒருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க யுகதியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசந் ந சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசந்ந சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள இவ்வுலகத்தில் பாவரிருக்கின்றார்கள் எனன்றவாறு. ()

அ-கை. மரணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவ்ருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீராக ஐந்துசெய்யு ளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ ரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதி உகாங்
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லநீவழிவெண்ணிலாத பொருளிசெனவுள
அனுபவவங்க மேறுபறிஞ ரகல்வரே.

க து. அறிவெனும் கலத்தி ளாரோகணிகசால
பிறவியே மறுந்திடும் பிழையிலாதெனறக.

து-எ. (அதில் அங்கப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ னு மீளுமவலமதிஉகாங்) சுரோத்ராதி ஞானடபொறி யின் மாரகமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதமாகி வரு தப்பட்டுப் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு மு றியவிழும் (காக்கலாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவாகளும் அதோமுகப்பட்டவீழுங்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ ழ்வெண்ணிலாத பொருளிசென) அறிததியமெனபதி லலாத வெணாடியபொருளிதென்கின்ற நிசயம் (உள வனுடவ வங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

விக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு —தர்க்க சமயம் ஆ
 றுவன-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பா
 ஞ்சராத்ரம்-பாட்டா சாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட
 ப்பதங்குதாரணம் (திருவள்ளுவநாயனர்குறள்) பிறவிப்
 பெருங்கடனீந்துவரீந்தா-ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்
 றும்—(அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமாக்கலத்தி லா
 ரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-
 சிவவா வழிக்குரிய பேரின்பவிட்டில் உறவாகவைக்குமு
 கந்து என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக்
 கடப்ப தெப்படியென்று பயங்க சீடனைநோக்கிக்குரு அ
 னுக்கொகைததை மேலருளிரசெய்கின்றார்.

கவி. புணரி கடந்துபோக விரகிலென்மொழி
 பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறமுனம்
 உணர்வெனும் வங்கமேறுமறிநா ரகல்வரென்
 றுரையை வழங்கிநாதனு வாகையருளவே.

உத. உயிரிற் முன்பலக்கடப்பே னெனபவன்
 மயலற வறிவினாஸ் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொ
 புது இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்குமஉ
 ய்யுமில்லையென்ற ஆசிரியர்சொல்லுமபோதே 'புதல்வ
 னிறமுனம்'பி யாவியிற் முனம்) சசிவானை வருந்திமுடிச்
 சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும்வங்கமேறு மறிநாரசு
 ரென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீங்
 குவார்களைந்து) உரையைவழங்கி உதனுவகையருள
 வே ஆசாரியருமடிசனாமிர்த்தைப் புதட்டிச் சசிவர்ண
 னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்ரித்திலென்ற
 வாறு.

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியை வாழ்த்தித்
மாணங்கள் வினவிவதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி வேறு.

வாழியென விறைவனடிதொழுதுவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.
க-து. ஐயனடிதொழுதரும்பவங் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் னுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவ
னடி தொழுது) நீழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடி
களில் வணங்கிவினது (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்
துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலி
னேரீங்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள
சிவன்மே மையனையென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று ()

அ-கை. வணங்கிய மாணக்கனுக்கு ஆசாரியர்உண
ர்வின விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்
கவி. பரவறிவு பரவறிவெனவு மிருபரிசாக்
நிரவறிவையறியுமவர கல்வார் தெளிவுறவே.

க-து. உபரறிவு பெற்றிவ் வுலகினைமறங்கோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலே பென்றது.

இ-ள். (பரவறிவுபரவறிவெனவு மிருபரிசாக்) பரவ
றிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விஷயமும்-
இதனையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அப
ரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறதிறறிவு இவையில் (நி
ரவறிவையறியுமவர கல்வார் தெளிவுறவே)நினைபெற்றபே
ரறிவைபுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைத்தெ

ளிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம் திருப்பு
கழ்) அந்நிலையறிவதுபொருளெனவருளிய்பெருமானே
யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உசு

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதல்கிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணாவே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதின்ப
நிலையினைப்போற்றிவு நேசிக்குமெனறது.

இ-ள் (அபரவுணர் வருமறைகள் முதல்கில கலையும்
உதவுவது) அரிபவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞான
ங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலனுவாதித்துக் கொண்டிரு
க்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமமைத
பறவுபரமுதவுவது) சீவவறிவைப்பற்றிய அகங்காரத்தை
நீக்கிப் பரத்தேயுடொன்றுமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது
பரவுணர் வாகியபேரறிவு என்றவாறு—உபரமென்றது
ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

. அகை. சிற்றறிவீனியல்பிதுவென்று மேலருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. புராணமிதிகாச மெவையின்பொரு ளனைத்தும
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெல்லா முண்மை
தராததைப் பேசுந்தன்மையென் றரைக்கது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெவையின் பொருளனைத்தும)
ப்தினென் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள்
சொல்கின்ற கத்தங்களுள்ளும் (பிராணனறியாதுளவிட
த்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மே
ற்கூறிய இரத்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் விண்பேச்சாகமுடி
யும்-எ-து. ங்க

மேல் தவதாரிகை இதுவும்து.

கவி. ஆகம விதங்களறி வார்ப்பரமநியார்
யோகமொ முறங்குமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-து. கிரியைநீங்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுனோர்
பிரிபடாப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்ப்பர மநியார்) ஆகம
ங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலை
ந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்ப்பரமநியார் உயிருக்குயிராய்
நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களும் (யோகமொ முறங்கு
மவரே பரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்
களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவித
ங்களென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்
பட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நனவில்
சுவாப்திவந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமொமுற
ங்குமவரென்றார்.

௩௨

கவி. இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இ
பெற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிணைகளை யறிவ
தும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைக
ளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே- அறி
வித்கள்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்பரமாகி
கிய போறியை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—
(இதற்குக் காரணம் சந்திதிமுறை) அறிவைவிடவேரல்ல

அம்புவிபிபுஞ்சுஞ் செறிவறிவாய் நில்லென்று செப்பி
க்-குநியறவே நெஞ்சைத் திருத்தி நிகழவைத்தபோரூர
ன்-கஞ்சத் திருத்தண்டைக்கால்-என்பதனாற்காண்க. (1)

கவி. நவிலுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்
பவலயம தறுசுத்த பரம மறியாரே

க-து. மறுவிலாக் கலையின் வழியறி வோரும்
பிறவியறவொன்றைப் பெறவறியா ரென்றது

இ ள். (நவிலுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்) சொல்
லுதற்குரிய கலைஞானங்கள் ஆறுபத்துநான்கையும் அறி
கின்றவர்களும் (பவலயம தறுசுத்த பரமமறியாரே) உத
யாவத மனமின்றிச் சேதாதயமாய் விளங்குகின்ற சுத்தப்பி
ரமத்தை யறியாட்டார்களுென்றவாறு. ௩௪

அ-கை புராணவிதிகாச மென்னுஞ் செய்யுண்டு
தல் நவிலுகலையென்னுஞ் செய்யுள் வரைக்கும் நான்கு
செய்யுளால் சிற்றறிவி னியல்பையருளிச் செய்துமேல்
பேரறிவினியல்பை யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்
ஏகவறிவாள ரிவைவாவுமறியாரே.

க-து. உடல்கிலை யென்ற வ ருடலைபேகண்பர்
திடவ றிக ரிவைகளைத் தெரியார்களுென்றது.

இ ள். (ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்) உடலை
காணென்னுஞ் சிற்றறிவுடையோ ரவைக்குரியதனாக
ண்புவன போகங்கள் கிய யானெனதென்னுங்காரியங்கள்
யாவையு மறிவார்கள் (ஏகவறிவாள ரிவைவாவு மறியா
ரே) ஒன்றால் நிறைந்த பேரறிவினையுடையோர்கள் பல

வாய் விரிவின்ற சிற்றறிவிற் குரியதேகாதிப்பிரபஞ்சமு
தல்யாவையு மறியமாட்டார்களுென்றவாறு. ௩௫

கவி. பூசனையு மதுசகல பொருளுமதுதமையும்
ஈசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

க-து இரண்டற நிற்கின்ற தெப்பொருளானதும்
திரண்டபூசனைச் சொல்லும் தென்றது.

இ-ள். (தனாயுயிர்னையும் வேறதறவறிவதறிவு) தாமா
கிய ஆத்மாவையும் ஈசனாகிய பரமாத்மாவையும் வேறவ
லவென்று அறிவின்ற அறிவேபேரறிவாம் அப்படி அறி
கின்றதுவே பூசனையும் அதுசகலபொருளுமதுவே சகல
பூசனையும் சமஸ்தவேதாதாமங்களினர்த்தமுமென்று என்
றவாறு. — (இதற்குக்காரணம்-அறிவானந்தபோதம்,) எ
ப்பொருட் கண்ணுமண்ணியிலங்கிடுமறிவாமீசன் அப்ப
டி விளங்குகின்ற தறிதலேயவன்றனக்கு - மெய்ப்படுபூ
சையேவேரூர் செயலினுலன்றமெய்பே - இப்படி ஞானந்
தன்னுலிதைஞ்சிடப்படுவானீசன்-என்பதனற்காண்க. ()

கவி. ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினர்க ளேனும்
மெய்யறி விலாதவர்கள் விடது பெறுரே.

க-து பொறிபுலனடக்கினும் பூணவுணர்வின்
நெறிபெறுர் வீடுரு ரென்றறிவித்தது

இ-ள். (ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களேனும்) சத்தா
திவிஷயங்களைந்தையு மறிகின்றஸ்வோத்தாதி ஞானேக்
திரிய மைத்தின்பின்செல்லுகின்ற மனநிகாங்கையு மட
ங்கினவர்களென்றாலும் (மெய்யறிவிலாதவர்கள் விடது
பெறுரே) உண்மைபான பேரறிவில்லாதவர்களாகிப்பே
ரின்ப வீட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்க ளென்றவா
று. — (இதற்குக்காரணம் அனுபவசாரம்-வெண்பா.) சுட்

டறிவு கெட்டிருக்கும் தாயவர்களானாலும்- நிட்டையிலே மெய்யறிவினேழுமுற்றால் சிட்டருளத் - தற்புசமாயாடுகின்றவானந்தப் பேரெள்ளியின்-றற்பதத்தைப் பெற்றிலார்தான்.

கூஎ

கவி. மெய்ய்மையறிவுல்லதமில்வேறறிவதெல்லாம்
தமமையறியும் மறிவதேயறிவு தானே.

க-து. அன்னியமறிய மறிவறி வனறெனத்
தன்னையறிவதே யறிவெனறுரைத்தது

இ-ள். (தமில்வேறறிவதெல்லா மெய்ய்மையறிவுல்ல) தமக்கன்னியமான வேறொன்றை விசாரித்தறிவதெல்லா மெய்யறிவன்று (தம்மையறியுமறிவதே யறிவுதானே) தன்னேவிசாரித்தறிவின்றவறிவோ அறிவென்றவாறு. (இதற்குக் காரணம் திருமங்கிரம்) முன்னேப்பிறவியிற்செய்த முதுதகவும்-பின்னேப்பிறவியிற் பெற்ற லறியலாம் தன்னையறிவதறிவா டஃசனறிப்-பின்னையறிவது பேயரிதாமே என்பதனாற்காண்க.

கூஅ

அ-கை. அகவரிவாளரென்னுஞ் செய்யுண்முதல்-மெய்யமை யறிவென்றுஞ் செய்யுள்வரைக்கும் நான்கு செய்யுளால் போற்றி வியல்பையருளிச்செய்து மேலாசிரியருக்கு மாணக்கண் விண்ணப்பஞ்செய்ததை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிரவேறே
யானெனுமருக்கமுள வேரவருளுகெனவே.

க-து. உடம்பினைப்பன்றி வேறொன்றுண்டோவெனத்
இடமுற வணங்கிச் சீடன் வினாயது.

இ-ள். (தானெனுமுடம்பிது தனைத்தவிரவேறே) தானென்று சொல்லுமித்த இடவினை பன்றிவேறாய் (யா

னெனுமருத்த முளவோவருளுகெனவே) யானென்ற
சொல்லுதர்குரிய பொருளுணடோ அஃதுளதாகில் அ
ருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யஎன
றவாறு. ௩௩௯

அ-கை. ஆசாரியர் சீடனை நோக்கி விடையருளிச்
செய்கின்றதைமேல நுளிச்செய்கின்றார்.

வேறு-கவி.

எனதாடைபொன்பூ மகனறையல்பாய்மா
விபங்கண்முகங்கால்கைபா நென்னதென்றும்
தனதாயுரைப்பார் வகுத்திந்தவூனைத்
தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்கதன்றே.

க-து. மேகமாம் பண்டமுழுவது மன்றன்றித்
தேகீ யன்றெனத்தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (எனதாடைபொன்பூமன்றையல்பாய்மாவென்
றும்) வஸ்திரம் ஸ்வர்ணம்-பூமி-புகல்வன-மனைவி-புரவி-
யானை-இவைகளை- யென்னதென்றும்- (கணமுகம் கை-
கால்-என்னதென்றும்) கண்களையு முசுதனதயுங் கால்க
ளையுங்கைகளையுமஎன்னதென்றும்-யானென்றும். இவ்வவ
யவங்களை யுடைய உடலைபாடுன்னதும் (தனதாயுரைப்பா
ர) எத்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள் (வகுத்திந்தவூ
னைத் தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே.) ஆடை
முதலியபொருள்களையும் கணமுதலிய அவயவங்களையும்
என்னதென்றும்பிறிவுபட்டிருக்கின்ற இத்தவூனுடலினை
த்கீர்னென்றமறந்துஞ்சொல்லத்தக்கதன்றென்றவாறு—
அவயவம் என்னதென்றுசொன்னமைமூலம் யானென்ற
தைஉடலென்று வருவிக்கப் பட்டது உணைத்தானென்
று சொல்லத்தக்க தன்றெனவே ஆடை முதலியவம்;

றையும் கண்முதலிவம்றையும் என்னதென்று சொல்ல
ததக்கத்தன்றொபது வருவிக்கப்பட்டது. சம)

அ-கை. மேல்கேகிக்கு சேகம் அன்னியமென்பதை
உபமானங் ளாலறிவித்ததை யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தாளாகவூரழி தனுவென்ன வீணை
தண்டாக வகன்மார் தட்டாக மொட்டாம்
நாளான மலர்ச்சென்னிகூந்தற் கொடித்தேர்
நாணாளு மூர்வானே வேறாக நாடே.

க-து. தேரைநடத்தும்பாகனைப் போலுடல் ,
ஊரநடத்து மொருவனுண்டென்றது.

இ-ள். [தாளுரரழிபாக] இரண்டுபாதங்களும் நடக்கு
கின்றசக்கரமாகவு [வீணைகண்டாக] நரம்புகளுமுதுகெ
ன்புந் துணாகவும் [அகனமார்பு தட்டாக] விசாலமாகிய
மார்பு விஸ்தாரப் பலகையாகவும் சென்னிமொட்டாக]
தலை சிகரமாகவும் [கூந்தர்கொடியாக] மயிர்கள் துவசமா
கவும் ஆதியதனுத்தேரென்னதூக்க தேகத்தைத் தேரை
ப்போல [நாளான்மலர்நாணாகும்] இரவியினால் பிரகாசி
க்கின்ற நாளளி லுள்ளயரைக்கும் (ஊர்வானே வேறாகநா
டே) சாரதிபாகநடத்துகின்ற தேகிடைதேகத்திற்கு அங்
நிபாடாக நினைப்பை பெற்றவாறு—தேகத்தைத் தேரென்
று தேகிடைச் சாரதிமென்று முரைத்ததற் குதாரணம்
(ஆனந்தபோதம்) பூலசைஉர்வையம் போய்வரவுற நடா
த்தும் குகணங் கொருவனித்தவுடலெனத்தொகுத்தைய
யும் மேதினியுற நடாத்துமேலு கொருவனுண்டால் ஆக
வனெனியும்போல வறித்தே பிறித்திடையே. என்பது
ஐற்காண்க.

கவி. கடக்குஞ் சரம்பண்ணியுண்ணின் றொருத்தன்
கைபாதகன்னங்கள் மெய்ப்போலியக்கும்
கிடக்கும் நடத்தா விடத்திவ்வுடம்பும்
கிடக்கும் மொருத்தன்னடத்தாவிடத்தே.

க-து. மரக்கரிக்குள்ளொரு மாவிட நிருந்து
தரத்தினிலாட்டுந் தன்மையென்றுரைத்தது.

இ-ள். [கடக்குஞ்சரம் பண்ணி] மதம்பொழியாநின்ற
யானையைப்போல மரத்தா லோருருவஞ் செய்து[உண்
ணின்னொருத்தன்] அதற்குள்ளாக வோர்புருடனின்றிக
டத்தினால்[கைபாதகன்னங்கள்மெய்ப்போலியக்கும்] துதி
க்கைகாட்கள் காதுகள்-அசையமெய்யானையைப்போலந
டக்கும் [கிடக்கும்நடத்தாவிடத்து] உண்ணின்றவன்நட
த்தாதபோது கிடக்கும் அவைபோல [இவ்வுடம்புங் கிட
க்குமொருத்தடைத்தா விடத்தே] இத்தேகமும்தேகிந
டத்தாதபோதுபிரேதமாய் கிடக்கும் என்றவாறு உதார
ணம்[ஆத்மபோதம்] மரக்கை மவிற்குள்ளோர் மைந்த
னிருந்தாட்டில்செருக்கியதுவாட்டுஞ்செய்கைபோல்-தரிக்
குமுடல்-ஆட்டிவா னாட்டின லாடுமவ னாட்டாக்கால்-கா
ட்டம்போ லாகுமிதுகாண்-என்பதனாற்காண்க. சஉ

அ-கை. மேல்அன்னமயமாகிய தேகம் நீயன்றென்
பதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு மனமாகு
ஒருகூறு டம்பாகு முண்டற்ற வன்னம்
இருகூறும் நீயாகி லொருகூறும்நீயாம்
இழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்டவுடலே.

க-து. மலமுரீரன்னமலமுலேவைத்திடு
கலமெனுமுடல்நீயன்றென்றுரைத்தது.

இ-ள். [உண்டற்றவன்னம்] நீபுசித்துசடராக்கினியி
 னாலே பின்னப்பட்ட அன்னமுன்றுபாகமாம் அதில் [ஒ
 ருகூறுமலமாகும்] ஒருகூறு அமேக்தியமாகும் [ஒருகூ
 றுமனமாம்] ஒருபாகம் மனமாகும் [ஒருகூறுடம்பாகும்]
 ஒருபாகஞ் சாரமாகி சமாவாயுவினாலே நாடிகளிலேறி
 யுடல் தடிக்கும் [இருகூறுநீயாகில்] மலமு மனமுமாகிய
 விரண்டுபாகமும் நீயாகுவை யானால் [ஒருகூறுநீயாம்] அ
 ன்னசாரத்தினாலாகிய தேகமும் நீயாகலம் [மலஞ்சோரி
 டப்பட்டவுடல்] 'மும்மலமுமொழுகுகின்றகேணியாகிய
 உடம்பானது [இழிக்கும்] பொய்யா யழிந்துபோகத் தக்
 கதென்றறி வாய்என்றவாறு.

சக

கவி. கிளராதரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
 கிட்டப் பெறாதே முனிந்தார்கிடந்தார்
 தளரா துறுப்பொன்று மூயிர்போகவனதே
 தழற்பள்ளிமீதேது யின்றூர்சகித்தே

க-து. உடற்குளிருக்கு மொருவனுலன்றி
 கடத்தினுலன்றெனக்காட்டியுரைத்தது.

இ-ள். [கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கைகிட்ட
 ப்பெறாதே முனிந்தார்] மிகுந்த அவாவுடனேபுசிக்கிளை
 வன்னஞ்சுட அச்சுகிகையை கையினுற்றொடப்பொறுக்
 க முடியாமல் கோபித்தவர் (உயிர்போகத் தளராதுறுப
 பொன்றுங் கிடந்தார்) ஆத்மாபிரிந்துபோக அவயவங்கள்
 லொன்றுஞ்சோர்வின்றி உடல்கிடந்தவராகி (அனதேதழ
 ற்பள்ளிமீதேதுயின்றூர் சகித்தே) அப்போதே அக்கினிச
 யனத்தின்மேலே சகித்துநித்திரைசெய்தா லொழுவாறு—
 அன்னத்தின்கடுகைசகியாதவர் அக்கினிசயனத்தில் படுத
 டு நித்திரை செய்தாலானவே தான் கூடியிருந்த நா

ஸத்தில் சீகோஷ்ணங்கள் சகியாததேகம் அக்கினியில்
வேகவிட்டு உடலபிமானமின்றி ஆன்மபிரியுமெனவும்
ஆன்மாவுக்கும் தேகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பது
உம் அறிவிக்கப்பட்டது கிடக்குமென்பதைக்கிடந்தாரொ
ன்றும் துயிலுமென்பதைத் துயின்றாரொன்றும் அதை
உயர்வுகொடுத்துக்கூறினர். சச

கவி. நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகால்
நிமிர்க்கும் முடக்கு மிவன்செய்த வெல்லாம்
தொழிற்பாலதா மிந்தவுடலஞ் செய்கொழிலும்
கடர்ஞான வடிவான வன்செய்த கொழிலே.

1-து. நிழற்குடையோனாடி ல் நிழலாடுமென்றபோல்
உடற்குடையோனாடி லுடலாடுமென்றது.

இ-ள். (நிழற்பாவை) ஒருராளிவிலே நிகழ்வது
டைய சாயலாகி நிழற்பாவையும் (கண்ணாடியிற்பாவை)
கண்ணாடி பார்க்கிறதனைப்போலத்தோற்றமின்றி பா
வையும் (கைகாளிமிர்க்கும்) முடக்கும்மிவன் செய்கவெ
ல்லாம் நிழற்குடையவன கைகால்சனோ கீட்டி முடக்கில்
இவன்செய்கின்ற வெல்லாம் அந்நிழலுஞ் செய்யு அத்
தன்மைபோல (தொழிற்பாலதாம்) ஒருவனிருந்துசெய்யு
ந் செய்கைக் கிடமாகும் (இந்தவுடலஞ் செய்கொழிலு
ந்) துயிலுமெனவடிவான (வன்செய்த கொழிலே) இந்த
தேகஞ்செய்யப்பட்டசெய்கைகளெல்லாம் ஒளிவென்னு
மது அறிவுடையமான ஆத்மாவின்செய்கை மெனறறிவாய்

று.

சடு

கவி. அறிவொன்ற பொருளென்று மறிவானில் யேதே

டாணவ்வனுக நானெனனலாமோ

செறிவொன்ற புள்ளல்ல கேகூடிவ வகையே

ஆடமான வுடனினனில் வேறென்று தெளியே.

உ-து. அறினையறியு மறிவுநீ குடம்பையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றமறுவானிலறிகின்ற பொருள்வேறேயா
னா) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினா லறியத்தக்கசீவாத்மா
வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மாவேறா
யிருக்குமானால் (இவ்வனாக நானென்னலாமோ) இந்தமா
யனா பிண்டமானசேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச்
சொல்லலாமா செறிவின்ற புள்ளல்லவேகூடு) நெருங்கி
யிருக்கின்ற பகையாகுமா கூடுகூடாகுமா பகஷி (இவ்வ
னாகியே ஜடமான வுடனின்னின் வேறென்றுதெளிவே(ப
கையுக்குகூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல் அசத்தானவுடல்
சத்தானவனுக்கு வேறென்றறிவாய் எ-று.—இதற்குதா
ரணம்-பிரபஞ்ச) நயிங்கும் வெங்காயவனத்துழல்வே
ருக்கு நதியெனுஞ் சாநீரன்றி - இயம்பை திர்பதுவேறின
யெறுவிதம்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைநீத்
தேரும் புள்ளெனச் சூழ்ந்தகாடுஞ்சடம் வேறதாய்நித்
பார்கொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்துன
னுமோமனனிருப.சுடமை-6 னபதனாறகாண்க. ச ச

அ-வக. மேல்பஞ்சபூகத்தின் குணத்தை யருளிச்
செய்தின்றா, ச ச

உ-தி. நிலமாகும் வற்பெனறல்கெழிகின்றனீராம
நெருப்பா யதிங்கட்ட வெல்லாமு மநிலம்
சலமான புதலாதி வானிந்த வுடலு
சடமானவைப்பூக வுருவங்கடாமே.

உ-து. சென்புறு மனபுனந் தளிவா னெனும்
ஐம்பூக மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைமபூகவுருவங்களிந்தவுடலு) அச
தானவர்க்காக வமவந்தனான் சேந்ததாகியது இந்த

தேகம்-அதெதப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத்
துத்தரிக்கின்றது¹பிருதிவி பூதமாகும் (வெகிழ்கின்றனீ
ராம் குளிர்ந்த பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அ
திற்கட்டெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்று விக்கின்ற
து தேயுபூதமாகும் (சலமானவிலும்) சலித்து² திரட்டி
விபபது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாது³யான் எல்லா
ப்பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடு
க்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதமாகம்-எ-று.—எனதா
டையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெ
ய்யுளீராக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூறியீயன்
றென்றுரைத்தது.

சஎ

அ-கை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்
றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமாளெனினி ரவியாதியாலே

விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே

ஒழியப்படுங் கன்ன முதனன்கு முன்றன்

உருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

6 து. பொறியைப் புமாளெனிற்பொறியலாமொன்றால்

அறிவிக்கவறிவதாலறையென்றது.

இ-ள். விழியைப்புமாளெனினி ரவியாதியாலே- விள
க்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆ
ர்மாவென்று சொல்லலாமென்றால்-இரவி சோமன்-அக்
னினி இவைகளாற் பிரகாசிப்புகின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வய
ப் பிரகாசமினமையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கன்
முதனன்கு முன்றனுருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பா
வுன்னே) விழியைக மற்ற நீங்-செவி-நாசி நா-மெய்-பா
ய நான்கு முனைவிடத்தி ரந்தா உருவக்கை உக் காண்டிக

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன்றறிவிக்க அறிகின்ற தல்ல
துதானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய்
-என்று.—இரவிபாதி யென்றமையால் சோமனக்கிலியை
வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளில் இந்திரியமைந்தம்நீ
யன்றென்றுரைத்தது. ச-அ

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின பாகத்தை விரித்தருளி
ச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமும் கூறதின்புறம்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்கா யெழுமனறே
இயனான் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புகோறசை நீயன்றென்றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு)
அக்கினியினால் பக்குமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்
தங்களைப்படிச்சு அவினசாரமுன்மகூராகும் (அதின்பு
ற்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூறுகியசாரத்தில் முகற்
கூறு ஒழுங்குடைய எனபுட்குரமாகும் (நடுக்கூறதும
ச்சைக்கு மாதம்) முன்செல்லிய முன்றுகூறுகியசார
த்தில் நடுக்கூறு தசைக்குராகும் (எழில்கொண்டக
டைக்கூறு துவக்காயெழுமனறே) முன்சொல்லிய முன்
றுகூறுகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருள் சரு
மமாய் மேலிடுவென்று இயனான்மறை யங்கங்களிசைக்
கின்றது இப்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுள்
சொல்லுகிறது ௧-௭-று ச-க

அ-கை. மேல் டானம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்த
ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின்முற்கூறுவாரீராம்
உதிரம் நெகிழ்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மதி லிருக்கூறவை நீயாயிடினனறே
இமகிழறபிராணன்னவை நீயாயிடை குவையே.

க-து. அளிகொணர் கனனாழந்தித் கடிக்கும்
வளியுநீயன்றென மறுத்து முரைத்தது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவாரீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம முனையங்காய்ப்பிரியும்
ஆதில் முகம் நாக கரிப்பினையுடைய சிறுநீராதம் உதி
ரம்நெகிழ்கூறு. இரண்டாவதுபாகம் இரக்கமாகும் (க
டைக்கூறுபிராணன்) முனறாது பாகம் பிராணவாயுவா
கும் (எண்ணுமதில்) முனறுகூறியவையிலே (இருக்கூ
றவை நீயாயிடினனறே) சிறுநீரக்கமாகிய இருக்கூறு
ம நீயாகுவாயல் (இமகிழறபிராணன்னவையீய நீசை
குவையே) மழுத்துக்கையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாக
வுடன்படலாம்- - - - - எனபு, சை தேரலால் முடியவு
டல் நீயன்றெனறது. நுமி

ஆகை பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச்
செய்கின்றா.

வேறு.

கவி. பிராணனுமன்று தஞ்சி னுணர்வின்மையா
லஃதுணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனதென்னில் மனனையொழிபாது
சேனைநகர்க்கும் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனதென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்
மாவமென்னில் தஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சுழுத்தியி

ஸ் ஆதிவின்ற்ச்சடமாய்க்கிடப்பதனாலும் (உணரும்புல
 மரசனொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களைநீங்கி யிருப்பதன
 லும் (பிராணனுமன்ற) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல
 உதே (அங்கப்பிராணவாயுவு நனவாதிறியாங்கம் இய
 னருவானேனெனினில் சேனைஞழ் நகர் லஞ் செய்பொ
 முது மச்சையொழியாது) அரசன்நகர் னலம் நாமுடே
 ற்து அவனை நீங்காமல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருகல்போ
 லு கருவிகரணங்குகள் சூழ்ந்து நிரசஜாக்ர ஸ்பந்தசமுத்
 திசளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந் ஆத்மாவை
 அந்தவாய்வுநீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

ஆ-கை சுழத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குத்
 பிராணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

நனி. கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னி

லுடல்காவலாகு மிலதேல்

மரணமடைந்ததென்று தமர்குட்டிடர்முன்

வளைவாளின் ஞானிகொளுமே.

உ-து கருவிகளெ டுங்கக் காலியங்க விடில்

உரியிடுவாரென் றுமங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னி
 ல்) கருவிகரணங்களுல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழ
 த்தியில் பிராணவாயுமாத்நிரம் உகவாஸ நிகவாசமாய்ந
 டந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலா
 கும்) சுழத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவருக்கும் (இ
 லதேல்) அப்படி உகவாசநிகவ சமாகக் காத்துக்கொள்
 ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று த
 மர்குட்டிடர்முன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியச
 றுறத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாளி

ன் ஞாளிகொளுமே) வளைந்த வாவினையுடையநாய்கள் ஆ
காரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது.
எ-று. ௫௨

ஆ-கை. மேல்பிராணவாயு நீயன்றென்ற றுரைத்தரு
ள அந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணுக்கனேநோக்கி அ
ந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றதுளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
செனலா வி தென்னுகெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலும்
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-து. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும
மனம்புத்தியன்று நீயென்றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம்) மனமானது (இனமுற மென்னவுள் " க
ரணத்தி லொன்றிகெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய
உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொ
ன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனமென்ன
கெனலால்) இந்த தேகாதிபிரவஞ்சத்தை என்னுகென்
பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பே அன்
னத்தின் பாகமென்று செ னனதினாலும் (அல்ல) நீயல்
ல ஆகில் புத்திகாளுனென்று சொல்லுவாயானால் (மதியல்
ல அந்தவகையே அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கவி. இடரினபுளதா நீலையற்றறிவற்
றென்னுங்கரணங் களிலாயெவரும்
அடருப்பிறனிக் கடியென்றுவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-து. அகங்காமுதான வறிவிலாத் துற்றுண
அகங்காரமு நீயன்றென்றறந்தது.

இ.ள். (அகங்காரமுநீயல்) அகங்காரமுநீயன்று என்
னதென்றால் இடரின்புளதாய் துன்பத்தையேயின்பமா
கவுடையதாய் நிலையற்று நிலைபெற்ற குணமிலாததாய்
அறிவற்று அறிவில் ததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலா
ய் எண்ணப்பட்ட கரண நான்குள் இதுவுமொன்றாகி எ
வரும்) யாவரும் அ-நம்பிறவிக்கடிமென்றுவருமென்ற
(நீயே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்சனைத்திற்கு ஆகிநா
னென்றுவருகின்ற தெனறநீய்ய-எ-று. (௫௪)

கவி. ஐயப்படலேர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றதன்
செய்தப்படல் செய்வது சித்தனையாம்
சித்தமதுவன்றென நீதெளியே.

சு.து மிக்கையை யானென தென்ற விசாரமாம்
சித்தமுமனதெனத் தெளியவுரைக்கது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலைமப்படல்) ஓ
ருபதார்த்தத்தை மெய்மெனவறிதலும் அதிர்ச்சந்தேகபப
மதலும் (யானெனதென்று மதஞ்செய்யப்படல்) யானெ
ன்றும் என்னதென்றம எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டா
க்ருதலும் (செய்வது சித்தனையாம்) இவைகளைச்செய்வி
க்குஞ் சித்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே)
சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (௫௫)

அ-கை. பஞ்சபூகவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தப
ரிமத்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமே
லருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முன்னாகவுடம்பது சித்தமதேமுழுவாக
மொழிந்த பொருட்டிசான்

நிசயநிலை யுநியும்பொருளாய்
நிரந்தரமகத்து மெனநினமலனே

க-து. தனுசரவி சகசமுமோர்ந்து
நினைவாலறிவது நினதலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமுன்னுந் சித்தமதேதமுடிபாக) உட
லின்கு நுறிந்துச் செனனனனமாடைபொனட்டவென்ற
செய்தொழுகல க சித்தம்மதக் நறித்து முடிவிலேசொன்
னனுபப்படலென்ற செய்யுளிறுகபதினறு செய்யுளினு
லேயும் (மொழிநகபொருட்டிரடாண்) சொல்லிம்கொண்
டுவந்த அர்த்த சமுகங்கெல்லாம் (நீயறியும் பொருளா
ய்நிகழ்கின்றதனை) உன்னாலேயறியப்பட்டபதார்த்தமா
ய் விளங்குநகயினுலே (நின்னுகலவெனநினமலன்) அறி
வுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்ல வெ
ன்றார் மலரகிதராவநதிபராயணமுனிவர்-எ-று. நுக

அ-கை. கனுகரணதிக ணீயுமன்று நின்னதுமன்
நென்ற ஆசாரிபரைகோக்கிமாணக்கனவிண்ணப்பஞ்செ
ய்வதை மேலநுநிர்செய்கின்றார்

எ-வி. உன்னுலரிப்படுமயாவையுமுன்
னுயிரலமெனலோ துனைமொக்குமெனச்
கெனனாலறியா கொழியுமபொருளே
யானாகுமெனறன மென்றலுமே.

க-து. நியரியும்பொரு ணீயலவென்றனே
நாயேகொதகது நானுரொன்றது.

இ-ள். (உன்னுலரியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்
மெனலோதுனை) உன்னாலே பகுத்தரியப்பட்டவையாவும்
உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளினீர்
(எனக்கொக்கும்) அவைஅடியேனுக்குச் சமாதானமாக

பிருக்கின்றது ஆனால் என்னுலரிட தொழியும்பொருளோ
யனாகுவதென்றான என்னுலே யரிதற்கரிதாதியபொரு
ளோ (நானு கின்றதென மனன் எனறலுமே) : இப்படிசொ
ல்லவே மாணாக்கனே 61.3.கமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

அ-கை. காரியகாரண மிததன்மையுடைய தென்ப
தை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அரியாப்பொருள்காரணமாகுரித்
தரியும்பொருள் காரியமாமூலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையத்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தாமே.

க-து. காரியமன்று காரணமாமென

ஆரியனமகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்சுரிதகரியாப்பொருள் காரணமாகை)
உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டுதலினால் அரிவதற்குஅ
ரிதாகிய பொருளானது காரணமாகுகல்-அவையெவை
யெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்சுரித்தரிபும்
பொருள்காரியமாம்) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தரினற
பொருளானது காரியமாகுகல்அஃதெவை யெனில் தே
காதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையு
தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவோது) நன்மார்க்கத்தாற் பிர
காசம் டொருந்தியநான்குவேதத்தின முடிவுகளெல்லாம்
எப்போற்றுத்தேகாதிபர வஞ்சமான காரியமாகுகலையே
ன்றென்றுசொல்லுகின்றது எ-று—உலகுருரித்த என்
பதைஇரண்டிடத்தூக்கூட்டுக. ச-அ

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்டிலனா லரிய
த்தக்கதன்மென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

௪வி. அறியும்பொருளான் தறியாப்பொருளான்
தறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொறியின்வழிநின் தறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

௧-து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்தில் நாடுவதென்றது.

இ-ள். (நீயென்றும் அறிவாகிய வப்பொருடான்) நீயெ
ன்றுசொல்லப்பட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது—
(பொறியின்வழி தின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருள
ன்ற) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றதிகி
னறபொருளா-அரிகினறபொருளல்ல (போதக்கண்விழித்
தறியாப்பொருளானதறியும்பொருள்) ஞானக்கண்னைவிழி
த்தறியாதபொருளல்ல அறிகினறபொருள்-எ-று— இத்தம்
குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக்கண்ணகொண்டிபா
ர்க்கின்றமுடர்காள்- அகத்துக்கண்ணகொண்டு பார்ப்பதே
யானந்தம் மகட்குத்தாயார மனாசை ஞாநாயு சுகந்தை
சொல்லென்றற் சொல்லுமாமெ றங்கனே என்பதனாற்
காண்க.

ருக

௮-க. ஞானக்கண்ணுலறியும்பொருள் யாடுபெண்
றமாணக்கன வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குரிப்பா யரு
ளிச செய்கின்றார்.

௮வி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாப
போதப்பொரு டந்தமனைக்கணியாம
புனிதப்பொரு டத்வமசிப்பொருளே.

௧-து. அத்தைவதசாம வாரணமுடிவாஞ்
சுத்தநற்றத்தம்மசிப் பொருளென்றது

இஸ். வெதப்பொருடானிது) வேதஞ்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது (வேறுசொல்லும் வினையாவையும் என்று) இதையனறி வேற்றமைவாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளெல்லாபன்று (ஒருவேறுமிலாப்போதப்பொருடந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனுமபோதமில்லாத ஆபேதஞ்ஞாந்தத்தனைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபேதம்தோன்ற (புனிதப்பொருட்த்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியெனனுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமைவால் சாமவேதபெனையொருட்படுத்த லாயிற்று. சு.அ

ஆ-லக. திரிபதார்த்தையும விகசிதமாக விரித்தருளிர்த்தெய்குளார்.

வி. நிமலாபாரமதுவெனும்பொரு
நீயெனும்பொருள் சீவனே
மலமான வினையிக்கு
மசிப்பப்பொருளாகவே.

சு.அ. தாபார்த்தசம்பந்தநாலது நீயெனும்
இப்பரிபலிபதமேகமென் னுனத்தது.

இஸ். (அதனெனப்பொருணிமலமாபாரம) சு.அ வெனும் ஆர் பமாபது மல சீவமான பிரமமாதேதப்பா ம (நீயெனும்பொருள் சீவன நீயெனனும) த்மமானப சிவன்திககமம கம ஆசி தப்பொருளாய் (ஆ லப ன பிரணடயிசியா) அசிபசப்பொருள் ஆங்கா னது மலரகிதமாகிய சீவஸ்வராளிரணம் ஏ-று- கின்றது இது அபிடதம எ-று- அது நீய்மெலப தற்குகாரணம்) (ஒழிவினெடுக்கம்) உரையுணர்ந்தி பபாச முதறியுடையோன்- றனையுணர்ந்தில் நீயே தலமாம் - கனலை- வி ற கிட மா க் க ர ணை ல த ன

வெம்மையை நேருக்க - அறியகிலாப்போலது நீயாம்எ
பைதனாழ்காணக

ஆகை ஆசாரியரை மாணுக்கன் வணங்கிச் சிலனுட்பி
ரமழும்பப்படி அயிச்சிவங் கூற்றென்று வினாவுகின்றதை
ஆளுளிச்செய்கின்றார்

கவி அருண்மலையிய பிரமபுன்னிலை
யாகுமாருயிர் பின்னிலை
இருமைபாது பிரணடயீக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிராமமுன்னிடம பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வகைப்படியெனறது

[illegible]

2. 10 + 7 = 17
17 + 8 = 25

கவி உயர்வானவரின், மேலான
மேலான மனம் உடையதாக
பாட்டு உடையவரின் மனம்
காட்டுவதாக உயர்வான.

து. காரியம் வரிக் சடை துபோலவே
காரியம் வரிக் சடை துபோலவே

[illegible]

ஆ-நக மேல்நாஸ்வரேதரபதிபை ஆ துளிர் செட்டின
முர்,

கயி நசன் முற்றநீலாற்றியாதி
 எண்குழை விமயபுரா
 கசகன்னிநுபதிபாலனை
 கசுலாதிசுளவகே

க - து' ஆதிசாஸனிப்பாவனமிறகா
ஸேதியபாணுக்குபாநியேழுநாட்கது,

[illegible]

விமலேழில் நகர் ஸர் வன்வன்-அதாவது இத்திரியங்களை
 வல்லாது நறந்திக் கொண்மையாக பதயினுறு மகானசர்
 வன்வன்வன் அறினகயினுமேயா சர் வன்வன்னைததுமுர் ம
 ரியான் சர்வவாணன் அவ்வாதுஇத்திரியங்கொல்லாந
 புகதாந காணழியாந னெனவல்ல சர்வகாண னென
 நக (சியாதி சாவாந்திரியமி அதாவது இத்திரியங்களுந்
 கொல்லாந உள்ளீடாகிநறந்திகையினுந் சர்வாந்திரியமி
 பொன்றது (எனவக்தகேத) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது
 இத்திரியங்களுக்கெல்லாமேலாய்கொண்டு விளங்குகையினு
 ஸர்வேஸ்வரனென்றது (இயாபுமகாசகன்) சர்வசுருஷ
 மி அதாவது இத்திரியங்கொல்லாம தன்னுக்குள்ளேயேகா
 னறுநகயினுந் சர்வசுருஷம் பென்றது சிருபாதி) சர்வஸ்
 திசு அதாவது இத்திரியங்களை வெல்லாந்கானே இரட்சி
 க்கையினுலே சர்வஸ்திபென்றது (பாவனைசர்வஸம்ஹா
 ரன்) அதாவது இத்திரியங்கொல்லாந்கலனுக்குள்ளே அ
 டங்குகையினுந் சர்வஸம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அ-கை மேல்வருகத் + நகர்க்கனோ உரைக்கின்றோ
 மென்பதை அருளிச்செய்தி னுர்,

உந் நீதிபாதிநயமிகீதம் - ல

கீதெனவகசுரவமபாநகரம்

கீதெனவகசுரவமபாநகரம்

கீதெனவகசுரவமபாநகரம்

சுது - ஸர்வாநுரீகீதெனவகசுரவமபாநகரம்

சுது - ஸர்வாநுரீகீதெனவகசுரவமபாநகரம்

சுது - ஸர்வாநுரீகீதெனவகசுரவமபாநகரம்
 சுது - ஸர்வாநுரீகீதெனவகசுரவமபாநகரம்
 சுது - ஸர்வாநுரீகீதெனவகசுரவமபாநகரம்

[illegible]

இ-ன். (அகிலகாரணமேழும் நானெனபதத்தத்தில
சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்கும் காரணமாகின்ற ஏழுபா
தியையுந் தானுய்க்கொண்டிருந்த காலத்தப்பதப்பொரு
ளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றதசகல காரண
சான்றுநானெனல் தகப்பதப்பொருள்சுத்தமே) ஏழுபாதி
யையுந் தக்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானு யிருந்
தகாலத் தப்பதப்பொருளான ஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்
றது-எ-று. கூள்

அ-கை மேல் அவ்விபதார்த்தமிஃகென அருளிச்செ
ய்கின்றார்.

கவி. செறித்தகாரண காரியங்கள்
சிகைநதுமேலுறுசிக்ககாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவகே

க - து இதுவதுவுபாதியற்றேகமேநாமெனும்
அதைமற்றதுவே அவ்விபதமென்றது

இ-ள், (செறித்தகாரணகாரியங்கள்) சிகைநதுமேலுறு
சிக்ககாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள் கழி
ந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேநாமென்று (அறிந்தவாத
னை தானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவகே) அந்நினைசுவ
அறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றமே அசிபதத்தி
ற்கார்த்தமாகின்றது. கூள்

அ-கை, மேல்முக்கிய ஸக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவகே
விசுத்தமான திலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரே,

க - து, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப திலக்கியமென்றது,

இ. (அசுத்தமாகியதிரு பதத்தினுமூக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது சத்பதம்-த்வம்பதம் இவ்விசையினுமிருங்கபோது மூக்கியப்பொருளென்றும்) விசயக்காரண திலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விசயமே) சத்காரகின்றது சத்பதாத்வம்பதம் இவ்விசையினுமிருங்கபோது விசயப்பொருளென்று சொல்லுவர் விசயமே) சத்காரகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றும் பரியம்-புலஸ்வாஸகரூபம்-உபாதிபுடன் சம்பந்தித்தநின்றபோது மூக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிக்கபோது விசயமென்று-உபாதியை நானென்றபோது அசுத்தமென்றும் உபாதிக்குச் சத்பதமேபோது சத்கமென்றும் சொல்லுவதாம்.

சுசு

அகை, பேல்மூக்கிய விசயமார்த்தக்களை அருளிச் செய்தாரா.

சுசு, (நரணடசிய பரங்கடம்முடன்
மூக்கியப் பொருளாவதே
நிரணடிலவேறு சிற்சொரூப
மூக்கியப் பொருளாவதே.

கூது, இரண்டுடலோடு மிருப்பதுமூக்கியம்
இரண்டுடலற்ற திலக்கியமென்றது,

இ.ள, (நரணடசிய பரங்கடம்முடன் மூக்கியப் பொருளாவதே) சீவபரங்கடம்மாறுபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோது மூக்கியப் பொருளென நிரணடிலவேறு சிற்சொரூபமில்லக்கியப் பொருளாவதே) இவ்விசையிபாதி யையுபநீக்கி கூதியாய் நின்றபோது விசயப்பொருளென்றும் சொல்லப் படுகின்ற உளம்தாம்.

எய

அ-கை-மேல் உபாகித்வய முந்நீக்கில் ஏகஸ்து
வாமெனபதை அருளிச்செய்தினரா

கவி- ஊக்கியப்பர சேவர்தங்க
ஞடம்பிரணய மிலக்கனா
வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க-து இலக்கணத்தாலுட விரண்டையுநீக்கிமுன்
துலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமெனமெனறது

இ ள் ஊக்கியப்பரசேவர்தங்களுடம் பிரண்டும்உயர்ச்
சியையுடைய பரத்தினதுஉடலு உ காழ்நையுடையசீவ
னதுஉடலு உ ஆகிய விரண்டையு (இலக்கணவாக்கிய
ப்படி நீக்கினால்) வேதன்சொல்லிய இலக்கணக்கணவாக்
கியப் பிரகாரம் விலக்கிப் பார்த்தால் (ஒருவஸ்துவே பர
வஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகியபிரமமாய்-எ-
று—உபர்ச்சி மென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்
து. என

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மிதத்தோயென்
பதை மேலருளிச்செய்தினரா.

கவி- ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தேரிலக்களை திரிவிதத்தால்
இசைப்பர்மற்ற துபாபுரம்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமிரண்டு முறைத்து மேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ ள் (ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மெ
ன) உல்கை ஆராய்க்கறியுமிடத்து விட்டலக் களை விடா
தலக்களை விட்டுவிடாத லக்களை யென்றும் (உணர்வு
ளோர் தேரிலக்களை திரிவிதத்திலெசப்பர்) அறிவுடை
யோர் ள் யாதக்களை ஆராய்க்கு அதுவுள்ளவகணவா

கவிய முன்னுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதீயம்புவா
ம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று என

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமுன்றினுள்விட்ட
லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சகூப்பிடுதென்றல் போலவும்
வடபகீரதி யுள்ளதே
விஞ்சகோஷம்தென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாம் தே.

க து கங்கையும்ஞ்சமுங் கழறுமோவதுபோல்
அங்கமுனக்குவேருமெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சகூப்பிடுதென்றல் போலவும்)கட்டிலா
னது கூப்பிடுதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தமோ
லவும் (வடபகீரதியுள்ளதேவிஞ்சகோஷம்தென்றல்போ
லவும்)வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொரு
வனசொல்லும்அர்த்தம போலவும் (விட்டலக்கணையா
வாதிது- எ-று—[இகன்றாற்பரிபாடம்] கட்டில்கூப்பிட்டதெ
ன்றும்கங்கைக்க ணிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன்
சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்மரமானது கூப்பி
டுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்துகூப்பிட்டானென்று
கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்தி
லேஇடைச்சேரிநுருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே
இடைச்சேரியிருக்கின்ற தென்றுகொள்ளவேண்டிற்று -
இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ்சிவன் சாகுதியிரு
க்கின்றாரென்றகண்டறிவதாம்இது சமசர்க்கவாக்கியபா
கிய விட்டலக்ஷணையாம். என

அ-கை- மேல்விடாதலக்ஷணை யைஅருளிச்செய்கி
ன்றார்.

உவி. செவ்வீணைந்து வெள்ளைபோயின

மென்றுசெப்புசல்போலவே

உவ்வீயின் றி விடாசலக்கண்ணை

என்றுநீகொள் கருத்திலே

உ - து நிறமொன்றைப்பற்றி நிர்கின்ற வாதெனப்

பரணுக்குகொறன் றுயிரெலவுவாதது.

இ-அ-(செவ்வீணைந்து வெள்ளைபோயின மென்றுசெ
ப்புசல் போலவே ஒருசிலப்புக் குகிறையும் வெள்ளைப்
புலையுங் கண்டாயேயென்பார்க்கு,கிவப்புநிறகின்றது
வெள்ளை போய் நிறமென்று செல்லுதல்போலவு) உய
வ்வீயின் றிவிடாசலக்கண்ணை என்றுநீகொள்கருத்திலேமன
நிற்றன் மினை விடாசலக்கண்ணை காட்டிற்றென்றுசின்க
ருகிறிக்கொள்ளுவாய்எ-று—(துகணுறும் பரிபம்)கிவப்பு
க்குகிறையுமெவ்வீணைப் புலையுங் கண்டாயேயென்பா
ர்க்குகிவப்பு நிற்கின்றது வெள்ளைநிறகின்றதென்னுமிடக்
துகிவப்பானவர்க்கு உயிரே கிவ்வது வெள்ளையானவர்க்கு
நீயிரேயேபோகாது கிவப்பையுடைய குகிறைநிற்கின்ற
சென்றும் வெள்ளையையுடைய பசுவேயாகின்றதென்று
வெள்ளைநிறம் - இவ்வாயாகசர் வையத்வாதிஉ
புதிபுனையுனைதோலவுகந்த,சாஷிபாயிருக்கின்ற
வ் பரமெனதுகண்டுகொள்ளு முக்குவிசிஷ்டவாக்கியம்
ஸோணஸ்திஷ்ட - திகழேகமசுவதி எல னுமணிதாசலகிஷ
ணையாமை.

உ-க-க- மேல்விட்டிவிடாத வசுநீணையஆருளிச்
செய்கின்றார்.

உவி மேலும்விட்டிவிடாசலக்கண்ணை

மேபமையாசெனிலித்தவந்

தேவதக் கன்னெனும் பொருட்படி
சிலைதெய்தித் தீரவே

க - து அவனோடுகொணாமற்கு முரிய

இ - ணியது கொணாமியவையரைச் சது,

இ-ள்-(சோவு மூட்டநிலைடாக லக்ஷணமெய்யமைவான
லில்)சமப் பாரவிடநிலைடாக லக்ஷணமெய்யமைவான
யானதன்றால் (இத்தலத்தென ஹாபொருட்படி சிலைதெ
ய்தித் தீரவே) இத்த லிடத்திற் றாது அப்பெயர்க்க
னென்ற அர்த்தபடி சிங்கிலில் சந்தேகத்திற்கு இயை
வதது எ-ம--(இ - ள்ள முயற்சியா) முயற்சியில்லிய ஸ்வே
ர்த்தவாச்சொழுவான் சிஷ்ட - வாக்கியமுஞ் சொல்லப் பட்ட
உபாதிதீர்த்து லக்ஷி மானேனென்றி லவா ஸ்வாதேதாஷ்வா
கியமுத்யம் அண்ணலவகையத்தினுலே நீக்கிக் கையண்ண
ப்படும - அகண்டவாக்கியமானது - ஸ்வே பத்தேயந்த எ
ன்றது ஒருநிலைகத் தருகிய புருஷனுடன் நான் ஸ்வகால
ம்கு தயிருத்தேராமென்று நாளுக்குப்பின்பிளிந்துபோயி
னான் அப்பெயர்க்கு னுக்குப் பின்பு மதுனையில் இர ஜாவாக
க்கொண்டோமென்புதிருது போய்க் கொண்டிருக்காது
ன்புதிருது பத்திற் சந்தியாகிய தயிருத்தேராம்கு
பொழுது இயை அந் - தேவதத்தே ரெ ன்றுசுமே திகக்கை
யில் அவனமுக்கலில் மயவு னதே யென்று பார்த்து
போது அகையாள நிருக்கையால அவனே சீவன் எனது
சொல்லப்பட்டது அப்போது அவனை இர - னடிடமுடிது
தனைகாலமுந் விட்டன அவனவந்திற் பீடத்தி டையா
ன்றவன ஒருநிலைகத்தமைந்ததாம் அந்நேபோத்தவா
தமாய் லீகியப்பாதித்து மகத் தகையாது பாவமுதக
சாகுதி யாய்க் கையன ஒருவனை இரபத தீரணிக் பாதிய
ம்போக லீகிய னடிடத்து உதித்த லீகிய னபான பாதிய

வென்ற ஏகமகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணையா
மென்றதாம்

அ-கை-மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படிநீகொ
ள்ளவேண்டிய தென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி-விட்டலக்கணையையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையும்நீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யால்விளங்கு விளங்குவே

க-து முன்னிலக்கணை முழுதையுநீக்கி
பின்னொரு விலக்கணை யருத்தமாகென்றது

இ-ள் (விட்டலக்கணையையும்விட்டு)கட்டில் கூப்பிடு
மோ அதிலொருவிடமிருந்துகூப்பிடுகின்றனென்றம்க
கலக்கத்திக்குமகங்கைக்கரைநிலிருக்குமதுடைச்சேரி
சக்க மென்றறிவதுபோலும்ஏழுபாதிக்குஞ் சாகுதியாயி
நின்றான்வென்றறிபச் செய்த(விட்டலக்கணையும்விட்
டுவிடா லக்கணையும்விட்டு)சிவப்புநீர்கின்றதுவென்றோ
டேபாநின்றதென்னில் சடமானிதம்ஒநிமா நிற்குமாகுதி
யாடியப் பகனவமபற்றிநிற்குமோடுமென்றறிவது போ
லுள்ளபூதாதிக்குஞ் சாகுதியாயிற்றுபாமென்றறிவத்த
விடாதலக்கணையுமவிட்டுவிடா லக்கணையால்விளங்குவே
விளங்குமாணுக்கனேநீமுன் சொல்லியஇரண்டிலக்கணை
யின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணையினாலேபிர
காசமாகத்தெளிவாய்-எ-து—(இசன்றற்பரிபம்) தேவத
ததுணவன்இரண்டிடமும்இரண்டுகாலமும் நீக்கிப்பா
ர்க்கில்ஒருதேவதததுனையனதுபோலகாரியஉபாதிவயபு

மகாரணஉபாதிசையபும் நீக்கிப்பார்க்கில்பரிசூரணமாய்வி
ளங்குதிசைநபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் என்

கவி- மேலுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஒதமீருடல் கண்டுவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே.

க - து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
துலமவிட்டுணமையத்தொகுந்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக்
கொளு மாறுபோல்) அந்தக்காலம்தீர்த்தக்காலம்மென்று
சொல்லுவ்காலத்தையும்-அந்ததேயம்தீர்த்ததேயமென்று
சொல்லுந்தேயத்தையும் - நீக்கிவிட்டிஓருதேவத்தனாகி
யபுருடனை அவன் காணினென்று அறிந்துகொள்ளுமவ
கைசோல(ஒதமீருடல்கண்டுவிட்டதனுண்ணைம காணவு
ணர்ந்திடேமுனசொன்னகாரியகாரண உடல் இரண்டை
புறப்பென்று அறிந்தநீக்கிஇரண்டிடத்தமிருந்ததென்று
அறிந்து அது உணர்ணமையக்கண்டறிந்தகொள்ள

அ - கை- மேல் உபாதினை நீக்கிசூக்தியைக்காண
கொொன்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. புரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
கரியாகிய வாகனைபுத்தவிரக்
காட்டிப்படி கண்டு கொள்ளுணரவே

க - து ஈசனுரிருட விரண்டையுநீத்துநீ
மாசதுசூக்தியின் வழிகாணுனறது

இ-ள்(உயிர்பிரியக் காரியமாமுடலும்)சீகனைவிட்டுப்
பிரியாதகாரிய வாகதியெண்ணத் தேகமும்(பிரமத்
துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்ததைப்பொ

ருந்தியகாரணவுபாதிபென்னுக் தேகமும் (கரியாகிய வா
கனையும் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனாவுபா
திபுகீக்கநாங்கான் பித்தப்பதியே (கண்டுகொள்கண்ணு
றவே) அறிவினிடமாகப் பொருத்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்காணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினாலு
ம் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளி
ச்செய்கின்றார்,

கவி. காணத்திராணிற் பிணுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை கையறவே
மாணப்படினும் மதுகண்டிகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. கரணங்கணிப்பினும் காண்பதரிதவை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (கரணத்திரணிற் பிணு மப்பொருளைக்காண்கி
டையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள் மிகு கெவுரலன்
கெடாமளிற் பிணும் அந்தப்பிரமத்தைக்காண்பது அரிது
அவைவசையறவே மரணப்படினும் மதுகண்டு கொளும்
வழியில்லை) அவ்வந்தக்கரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்
தைக்கண்டு கொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி கீம
தியேனன்ற பிரகாரத்தை யுளதுவிவேகத்தினாலே அறிக்
துகொள்வாய் என்றவாறு — இகன்றும் பரியம்) அந்தக்
கரணமானது ஆதித்தன் சங்கீதியில் வைத்ததிபம் பேசு
வ கெவுரலன்கெட்டிருக்கால் வசதன்னியத்தைப்பொரு
ந்தலாமென்றது ஆதிக்கனைப்போல அறிவுதிபம் போல
அந்தக்கரணமெனவறிக. எசு

ஆக, அந்நாசத்தியத்தில் அந்தக்காணதிகள்
ஐய. பித்திசுறதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கங். எந்தக்கரணங் களுமேவல்லுரு
இதில்வாதனையாம் விஷயங்களொடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருத்தல்களு
அவைமாய்தல் கஷ்டப்பதி யவத்தையதே

க - து. நனவுங்கனவு நட்டியகஷ்டப்பதியும்
இனிமீதுவென்ன விணங்கவுனாத்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவல்லுரு) எல்லாத் தத்து
வங்களுந்தனது செய்கைகளேச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிர
ம் (இதில்வாதனையாம் விஷயங்களொடே அந்தக்கரணங்
கள் பொருத்தல்களு) சாக்கிரத்திலின்ற தத்துவங்களில்
வாதனைக்குரியவாக்காதி களுடனே அந்தக்கரணம் பொ
ருத்திற் கின்றது ஸ்வபங்கம் (அவைமாய்தல் கஷ்டப்பதிய
வஸ்தவத்தே) ஸ்வபநத்தில் நின்ற தத்துவங்களு மிடந்து
நிற்கின்றதே கஷ்டப்பதியென்றவாறு. — (இதன்றும் பரிய
ம்) அவஸ்காததிரயத்திலுமபேக்குவரத்தாய் வியாபி
தருக்கும அறிவென்றதாம். அறி

அ-கக. நனவீழ் கஷ்டப்பதியின்சைதன்னியமபிர
காசககுமென்ததை மேலருளிச்செய்குஞர்

வேற-கவி

வினவிற்பரத்தை யறிவுறுதற்கனவத்தைபுலன் வி
னையாநிர்ய-நனவிற்கழுத்தி நிலைவரினபொருட் டிகழு
ப்நலமாகவே,

க - து சாக்கிரத்தனிலறிதுக்கம்வந்துற்றிழன்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரத்தையறிவுறுதற்கு வினவில்அவத்தைபுல
ன்வினையாநியே) பிரமத்தைஅறிவுபொருத்துதற்கு எவ்
விதமென்று நீக்கக்கூலஅவத்தைகளிலகிற ஆறிவு ஆ
வ்வவவத்தைகள் மயமயிற்றிமுச்செய்கைகளிற்செய்கை

விக்காழப்பி சிலைவாரியைப் பொருட்டி சமுந்நாமாகவே) ஜாக்கிரத்தில் சவுகந்தியின் செய்கைவருமாகில் அந்தபிரமசை அன்னிய நன்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. அக

அ-கை. சீவத்தன்மை இதுவென்ற ம்நாஸ்வரத்தன்மையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. துளிதக்கவத்தை களையறிவுற்ற வற்றிவரி
கேடிகளே இவ்விதத்திலப்புருடனைவுற்றவக் துரிய
கிலேய்ச்சனே,

க - து. சீவவறியினைத் திருப்பிப்பிரம

பாலனை யறிந்துயிர்ப்பண்பென்றுகைக்கது

இ-ள். (துளிதக்கவத்தைகளை ரறிவுற்று இரண்டுவித அவத்தைகளைப்பொருந்த அறிந்து (அவற்றுரியநிலை) அனைவர்களுக்குரிக்காகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்பருடனேயினே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவனருளே (துளிதத்தில்) இத்தகையவையில் கண்டகாட்சியைநீக்கி கனவுற்றவத் துரியகிலேய்ச்சனே) நனவில அந்தகதுரிய அறிவு பொருந்துமாகில் கிலைபெற்றாஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று அக

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அகிலக்கிரிப்பரமதுரியப் பொருட்டுரிய மது
வாகையே புகலுற்றதம்வமவியெனுமுபபதத்தின்
முடிபொருளாவேத

க-து. முப்பகமுடிவினின் மதற்பொருளாமது

செப்பியகரியஞ்சகத்திற்கென்

இ - (அகிலக்கிரி) அகத்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்ற பொருள் (பரமதுரியப்பொருள்) அகிரகசியார்த்தமாகான ஜீவசாட்சியாகியவருடஸ்வரூப (துரியமதுவாகையே ஏகமர

னபிரமமாருகையே (புகலும்)லேகமுடிவாகிய மகாவா
க்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வபசியென்னும்)தத்பதம்-தவ
ம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பகத்தின் முடிபொருளா
வதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினுலேகமா
கியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசுவேஸ்வர வாச்சியநீங்
கிகூடஸ்தபிரமமாருகலென்பார் மும்பதத்தின்முடிபொ
ருளாவதென்றார்— (இதற்குகாரணம் சொருபானந்தர்
அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பதம்-
இப்பதமானவ ரன்னையென்னும் இப்பதமாயவியல்பை
யிதுவென்று சொப்பமுடியுமோ வன்னையென்னும்-என்
பதனாற்காரணக அநு

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரி
யசாமாணுக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வ
தைஅருளிச்செய்கின்றார்

கவி. நிமலப்பொருட்கருகிறெறியிப்பெறக்கருணை-
நிதிகூறலே அமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
னக்கழறியடி வீழுவே

க-து. கருகிறெறிபெறச் சொற்குருபத்தினில்
அரியதென்றவனு மறைந்துகொழுதுது

இ-ள் (நிமலப்பொருள்) நககார்த்தமாகிய பிரமத்தை
கருகிறெறியிற்றேற யோஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்
றுக்கொள்ள(கருணைநீதிகூறலே கிருபாநிதியாகிய ஆசா
ரியர்அருளிச்செய்யவே(அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்
தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது
(அருமைத்தெனக்கழறியடி வீழுவே) அரியதன்மை பெ
ன்றுவிண்ணப்ஞ்செய்த ஆசாரியர் திருவடிஎனில் மா
ணுக்கனவிழந்துச்செய்க-எ-று அச

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களினூட்பு பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமாக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யி
ருவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபி
ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்சூரு சசிவரணனுக்கு
நற்பதப்புனலபி ஷேகமுவின்றது.

இ-ள். தமாக்கலைக்களவு தெரிவங்கூலிக்கப்பட்டகலை
ஞானங்களினு லளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையி
ருவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளித்தருளு
மபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு)தே
வர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதக
த்தினுலே செய்துஅபிஷேகமேபிஷேகனுக்கு அபிஷேகஞ்
செய்தருளி-எ-று. அந்நி

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணக்க
னுடற்பகைகீக்கியதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. பவளத்தில்வைத்தமுதினின் மிச்சிளிட்டினிய ப
ரிவேமொதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகட
லேசாயவே

க-து. வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலேசாய) உடற்பகைகளும் உயி
ர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலையெடாமல்நீங்கும்பொ
ருட்டு (மாதவளப்பொடிக்க வசமெனவிட்டு) பெருமை
யுத்துல்லியமுமுள்ள விபூதியினுலேவசந்தரித்ததுவே
லததல்முதற் மேகத்திறநரித்து (பவளத்தில்வைத்தமு
தினினினிய) தமதுஅதாத்தில்வைத்த அமுதினு மினி

தாதி (ரிச்சிஸ்பரிவோடுமிட்டு) தமதுபரிகலசேஷத்தை
அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-அனல்
சிதர்-அசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி
தாசம்-பிணி மூனிவறாமை, உயிர்ப்பகைகளாவன- காம
ம்முரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-
வெகுளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உ
றக்கம்-போய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பகைக
ளென்றதனால் உயிர்ப்பகை உட்டகைவருவிக்கப்பட்டன

அ-கை. மாணக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும
கையேற்று திசைஞ்செய்வதை மேளருளிச் செய்கின்றார்.

கவி உதகத்துடற்பொரு ளோடுயிர்க்கைக்கொடுச்சி
மிசையெருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட விருகை
த்கலத்தொடிருபகமேவவே.

க-து. உடல்பொருளாவி யுதகமோட்கடுள்

நிடபகத்தலையிற் கைதிக் கைபெய்தென்றது

இ-ள் (உதகத்துடற் பொருளோடுயிர்க்கைக கொடுமா
ணக்கனாகிய சசிவர்ணன் உதகச்சிதமாயுடல் பொருளா
விமூன்றையுந் தத்தஞ்செய்ய அதை ஆசாரியர்கைக்கொ
ண்டு (உச்சிமிசையொரு போதோடே-பதகைத்தலத்தை
விட) உத்தமங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசிதமாய் அழகு
தையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்ததிசைஞ்
செய்ய (இருகைத்தலத்தொடிருபதமேவ) சீஷன் தனதி
ருகைகளினாலும் ஆசாரியர் இருதிருவடியையும் பொருந்
தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று.—உடல்பொருளாவி மூ
ன்றையுந்தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தன்னுதென்

தோன்றபிரமணீத்தலீன்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மே
லபற்றுதலீன்றி யிருத்தல்-ஆவி-சிவமன்றிகேடுறொன்றை
ச்சுட்டுதலீன்றி யிருத்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பி
ரமணை உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான சிட்டுடையாணைத்தும் உ
ணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ்-வியந்துடலாவி பொருளை
யுட்சமர்ப்பித்தினை பிராப்பிரமவானந்தம் - தயங்கினோ
ருடலபி மானத்தைநீக்கித் தனத்தின்மேல பற்றுதலின்
றச் - சுயப்பிரகாசச்சிவமலகொன்றைச் சுட்டிடாதுவர்ப
பத்துதிப்பாட - என்பதனாற்காண்க. அள

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தையருளி பிரமாநுபவமு
றையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி - ஒழியப்புலக்கணு அநிடகப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமாம்- விழியைக்கொடுத்துமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளுகெளியாகவே

க - து. ஊனக்கணன்மென் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளது அவமுறையென்றது.

இ-ள். (புலக்கணுழியவுளஞானமாம் விழியைக்கொ
டுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதை
யொழித்து உள்ளேபிரகாசித்தறியும் பேரறிவாகிய ஞா
னநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபநிடதப் பொருட்
டெரிய முப்பதப்பொருளும் கெளியாகவொழியெனவே
உபநிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும்
பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்டவே-எ-று—அங்
னமாசாரிய ரூபகேசித்ததும், இங்ஙனமாணக்க னேற்று
க்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக அஅ

அ-கை- மாணக்கன் அகஸ்தாத்தரிசனஞ் செய்து
அனுபவமுணர்க்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி-நனவைத்துவக்கிமுடி 'துரியத்தைமுற்ற
விதைநவிலீதியே - மனவர்க்கமற்றவது பவ
முற்றிசிற்கனவின் வழியேயோ துவான்

க - து கண்டல்காணாதவை கரணமடங்கியே
கண்டவதுபவம் கழறுவனென்றது

இ-ள் (நனவைத்துவக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற)சாக்
கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கிதுரியமுடிவாச முழு
தையும்(இறைநவிலீதியே) ஆசாரியரதுக்கிரகற் செய்
தருளிய நூயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்திஅ
கனகாரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அதுபவ முற்
றி) அனுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழியே துவான்)அ
றிவுரித்திரையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்
கினான்-எ-று. அநு

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கவி-புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடாணவெனக்கண்டேன்

க-து புகலுமீரோமுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுகொ
ண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதிபைந்தும் வச
னாதியைந்தும் அத்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நன
வெனக்கண்டேன்) மனநிறான்குஞ்சுடி உலாவுகின்றவி
டத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறித்தேன்-எ-று--யாவை
யுமென்றமையால் பிரணவாபுவையும் அபிமானிவிஸ்வ
னென்றுக்கூட்டிக்கொள்க(இதற்குதாரணம்)உற்றறிவெ
ழவுளவிருளகன்றதுபோல்- உபயம்வந்தெழ்வுடுவொளி
யகன்றனவால்- நந்துடனுயிர்ப்பொருளப்புடன்கவர்த்து

நாண்மலர்த்தாளினை நாயினேற்கருளிச் சற்றெனவிசுவ
சாக்கிரகரணங்கள் சதூர்த்தெச செலவுகள் கலப்பழிப்
பொன்றிற்பெற்றுதரிகைமுகர் பதமெனவருளப் பரிபூர
ணைவே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனற்காண்க (1)

அ-கை. மேல்ஸ்வப்ந்தரிசனத்தைபுனைக்கின்றா.

கவி. புரணமாகியபுறம்புன புலங்கெடவந்தக்
கரணம்யாவையுமநழங்கிடங் கனவெனக்கண்டேன்

க-து. நானுடனாறநளவிலிருந்திடக்

காலுறுகாணமார் கனவையுரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புன புலங்கெட விடைவகை
ணதிராவிட புறக்கருவிசந்தாதிமனாதித்தநீலகஅந்த
க்கரணம் யாவையுமவழங்கிடங்கனவெனக்கண்டேன்) ம
னம்புத்தி அகங்காரமசித்தமீர்நான்குமூலாவுகின்ற இட
த்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறித்தேன்-எ-று— (உதார
ணம் அண்டருட்பரமெழவநீலவகன்றதுபோல்- ஆதவனெ
ழவுநீமதியகன்றனவால்- எனாடினசகோறுநதிரிந்தென
யறியாநீத-எய்க்கெனையாண்டுதை சதனெனு மதிலேக
லைக்கொள்கனவையிவ் கனமெனவிருத்திக்- காமியதா
மதட்கரணங்களுடனே- பனடுகலந்தவர்பதமென வரு
ளப்பரிபூரணானே பள்ளியெழுந்தருளாயே. கூக

அ-கை. மேல்கழுத்தி சரிசனத்தைபுனைக்கின்றா.

கவி. மாணமாகியதிசைபிது

வெணுநாடிபுலி

கரணம்யாவையுமறித்துள

கழுத்தியுக்கண்டேன்.

க-து. மழுக்கலாய் மனாதிமாய்த்திடத்திடம்

கழுத்தியாமையுஞ்சபையமெனதுரைத்தது.

இ ள் (பாணமாயிதிகைசரிது மெனப்படி) அனிக்
மாயிய கால நிதுவென்று சொல்லும்படிக்கு மனதிகா
ணர்யாவையுமிருதுள சுழுத்தியுக்கண்டேன்) மனமாயி
யாகியகாணங்கள் யாவையும்கொடுப்பது ஆவின்வினை
பேர லுள்ள சுழுத்தியையுக்கிரித்தேன்-எ-று — அவர்க்
தம்புல பரிசுகிது சிவகாரணகேகா-முதல் பரிசு-வங்
கொள்க- வாழ்க்காணதுகாசிக சாணககையும்கொடுப்பது
நீண்டவையுச்சுணங்குளடக்கித் தானணுப்பேல விரு
க்கின்றதை அவர்க்கெனக்காண்க (உகாணமாயித் துட
னையும்கொடுப்பதறி நுக்கிப் பாரி நுத்திவண்ண மென்ற
நுப்பரிய அக்கமது நுல மகாயினதென்ன ஆது நிது சு
ழுத்தியவ்வியத்தமாமாய உத்தமவருத்திர பதமுந்நி
சகிருகிஉன துடலாமுதம்பாழ் சகர்லகூழை பத்தியதறி
பிரஞ்சு நெனவருளப்பரிபூரணனேயள்ளியெழுத்தரு
ளாளே-என்பதனற்காண்க.

கூஉ

அ-கை மேல்துரியதரிசனத்தைத்யுரைக்கின்றார்

கவி. எஞ்சலின்றியெனக்காணமு

மிறந்திருண்டிருந்த

துஞ்சலங்குணர்போதமாத்

துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாமுன்றையுங் குறித்திடுகித்தம்

அறியாதறிவே துரியமென்றது.

இ ள். (எஞ்சலின்றியெனக்காணமு) குறை வில்லாத
எல்லாத்தத்தவமும்கூறும் இறந்திருண்டிருந்த துஞ்சல் இடந்
துருண்டியுளையுக்கிபெற்றிருக்கின்ற (அங்குணர்போ
தமாத் துரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடக்கிலறிகின்ற அந்
வாகியதுரியமுத்தரிசித்தேன்-எ-று — கனலிலுங் கனலி
லுஞ்சுழுத்தியிலு நிகுத்தறியும் அறியாகியகாட்சிதே துரி

யமென்பார் உணர்போதமாந்துரியமென்றார் (அதற்குத் தா
ரணம் - தத்வராட்சுவாமிகள்பாம்பாட்டி மனமுதலானக
ரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாரானையானே-நனவிலுங்
கனவிலுஞ்சமுத்தியுலுஞ் நானேதானே நென்றாய்
பாம்பே-என்பதனாற்காண்க.

சுந.

அ-கக- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை புரைக்கின்றார்.

உவி. துரியமாகியபோதமோர்

துளக்கமற்றனைத்துங்

கரியதாயிருந்திடம்பர

நனவெனக்கண்டேன்

க-து. காட்சியாங்காணகாரியமெனக்கேட்கும்

சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிர்தமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம்) காரியவுபாதிபாகியதான
குடசுமகாரண கேகத்திரயமுய நனவுகனவுசமுப்தி அ
வஸ் சதிவாயமும-விச்வ- தைசுத-பிரஞ்ய- அபிமானி-
நிலையமுமஆகிய இயைகளைச் சங்கரக்கலாகியதால்வே
யசெய்து மெல்சேடித்து நிறைஅறிவுஞ் துளக்க மற்ற
னைத்தும) ஓசைசவுமினறிமுனசொல்லிய உனைத்திற்கும்
(கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியா
யிருந்தஇடத்தைப்பரசாக்கிரமாக கரிசித்தேன் -எ-று.
(உகாரணம்) விரிவுதுகாரிய வுபாதிசெல்லாம- வேறு
செய்தறிவிராப்புருடனையெனவும்- கரியதுவாக நிறைந்
னவைமுழுதும்-கமுன்நன் சங்கரக்கலாக்கிய மதனாஃது
ரியமதனைபறிதொம்பதமகேசர்-சொல்லுமுற்பூரணசே
த்யிலென்னைப் பரநவவிற் காமணியெனவருளப்- டரிபூ
ரணனே பள்ளியெழுந்தருளையே-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. மேல்பரஸ்வட்டுத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனுமடி யுணர்ந்தேன

க-து. பரனவதனிம் பகுத்துணர்கனையும்
கிரமுறுவதுபர கனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து ஈழந்திரா நின்றந
னவில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே)
அறிகின்ற அறிவாகியதன்னையே (உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனுமடி யுணர்ந்தேன) அறிவுற்றிருந்ததைப் பரகன
வாகத்தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுஞ் ச
ருஞ் சான்றோபமும - கண்டனென்னிலிரசதமாயை
மேலொடுகிறபக்கம் விரவியபின் முன்விரிவுறு மவைப
லமாயினவெல்லாம் சாலவுவிரணிய கர்ப்பமுமிதுதான்-
சகாசிவகாஸபரன்கனவிதுவெ- பாலுயர் காரண வுபாதி
யென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அ-கை. மேல்பரசமுப்திநாயுரைக்கின்றார்.

கவி. சான்றசாக்கியமிமங்கிடம்
தானிருந்தமையும்
தேனறிடாவிடாபரகமுத்தி
யசனத்துணரிதேன.

க-து. சாக்கிரமுசலாய்த்தண்ணுணர்வனையும்
தோக்கிடாத்கலம்பர கமுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்ற) யாவைக்குமேலாகச்சேஷித்து நி
ன்றசாட்சியும் (சாக்கியம்) அஞ்ஞானங்களைக் கடந்
துவிரசாக்கியமும் (இறங்கிய) அந்தவித்து உபச
பசமாசிய தானிருந்தமையும் தானிருக்கின்றதையும்

றிடாவிடம் பரசுமுத்தியதெனத் துணிர்தென்) அறி
யாத இடத்தைப் பரசுமுத்தியாக தரிசித்தென்-எ-று.
(இதன்பதசாரம்) தானேதானு யகண்டபரிபூரணமாப்
சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு
ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதத்தோலைப்
விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய சிங்கினோமென்றவா
தனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா
க்கியமென்றும் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்து கூடஸ்த
சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென்
பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண
ர்வு முத்தித்திசையில் பேறறிவுமாகியதென்பார் - தா
னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம்
பாமென்பார் - பரசுமுத்தியென்றுங்கூறினர். (இதற்
குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வினைபற நுகர்வுறுவிடை
ய நோக்குமிந்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே தாக்
கிபவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினைக் கடத்து
ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமிழ்து கின்
றொளிநுந் தற்கருபமுமுப சமித்துனிலொன்றத்-தூக்
கினனே சுருபானந்தச் சுடரே சுருதானேபள்ளியெழு
ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற
ருளி - எழில்பரசுமுத்திகார னாதியற்றதுவாம்-அநீத
மதிது வஜஹர்லட்சணபதஞல் ஆசறுகொல்லுறு பா
ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபுகவதுபோந் சுடமன்றிப்
போதமுமமுங்குமல்வியாகிருதமிறுகல்-பதியுடல் சதா
சிவ பராசத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு

அ கை. மேல் பரதூரியத்தை உணாக்கின்றார்.

கவி. ஈரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபா
தூரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க - து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்

தோன்றிடாவிடம் பரதூரியமென்றுரைத்தது

இ-ள். “மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்,, இறந்த
தென்றறிந்து வசனிககப்பட்டதும் “மரித்திடந்தனி
லே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேனின்ற “தெரிந்த
போதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே “அதுபாது
ரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தத்பதமாகிய தூரியமென்ற
றிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாத்தபரியம்) தற்போத இழ
ப்பிலேரின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமா
கியமிண்டு மிறந்துளவிடமானந்தாதீதமென்பார்,மரு
த்ததென்றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்
றும் - அஃதினிலவசமுற்று அதுதானென்பது நான
துவென்பது மற்றது தானேதானாவதென்பார் தெரி
ந்தபோதமேயதுபா தூரியமென்றுங்கூறினார். எடு

அ கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
என்னையாண்டவனே
மறையினந்தற்பதப்பொரு
ணனவெனமதித்தேன்.

க - து. முப்பகமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொரு ணனவென நாடியுரைத்தது.

ணையாண்டவனே அடியேனே, அடிமை காண்டாண்ட
 ருளும்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுங்கு
 ருநாத மறையினந்தரற்பதப் பொருணனவென மதித்
 தேன் வேதமுடிவாகிய சுத்தநம்பார்த்தமே குருசாக்கி
 ரமாக நிரசயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர
 மமே குருவென்பார் இறைமையும் பொருட்டிரியமே
 யெண்ணையாண்டவனெயென்றறினா. உத்தரணம்,
 அருவமுமுருவமுமாகியபொருளே அநிதமென்றருளி
 ய வழித்தது வறிந்த-பொருருணர்வதும் விசிட்ட
 வாக்கியவதால்-பொருவிச்சிற்சொலிதைதற்பதப்பொ
 ருளதுவாம் இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே-எழிவி
 ருபூரணத் தியல்குருநனவில்-பாமுசுவென்தெழுபவம்
 றுத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ
 ன்பதனாற்காண்க.

சு அ

அ கை. மேல்குருஸ்வப்ரத்தையுணாக்கின்றி.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
 பழுதுபோய்முழுதும்
 கண்டகண்ணிதையாய்வக்
 கனவதுங்கண்டேன்.

க - னு. தமமுபிர்யாவையுந் தாறுய்நிறைபரம்
 பிரகாசங்குரு கனவென றுரைத்தது.

இ-ள். “பண்டை,, பூருவநதோற்றுகின்ற விச்சுவ
 ம் உலகாதிதளினது “வாதனை,, துன்பமாகின்ற பழு
 துபோய் சுற்றீங்கி ‘முழுதும், அசேஷமும் கண்ட

புந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதிமூன்று விளங்
காணின்ற தத்ஸ்வருபமே விஸ்வக்கிராமம் பண்ணிய
தென்பார் பண்டைவிச்சுவவாதனைப் பழுதுடோயெ
ன்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற
அறிவு ஆழ யிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்
ட கண்ணதேயாயவக் கனவென்றுங்கூறினார் உதர
ணம் மலமறுகுட்பதகனவினின்மருவு மாசுறுமாணவ
சர்ததிகமதனால் உலகமோ பெருந்தன்மாத்நிரபரமா
உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியப
ரமமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடி
யவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரி
பூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனாற் கா
ண்க.

௯௯

அ கை. மேல்குருகழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கவி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - து. கட்டபிலாதறி மண்ணிலு லொன்றும்
சுட்டிலாவதுவே சுழப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாச காட்சி யா
வையும் கண்டறிகின்ற நாகிய அசேஷமும் அக்கணுங்
கரைந்து அந்தப்பராவையுங் கரைவுற்று மாட்சியாகி
யவகோசரம் மனவாக்குகளாலறியவெண்ணாதெபரு
மையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆகியந்த்ருனியமாக
தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனையி

காட்சியாவையுங்கண்ணதாவென்றும் உபாதிக்கோ நீக்கி
ஒருவணைநோக்கவென்பார் அக்கணுங்கனாதென்று
ம் ஆதிபந்தருனியமா யளவிடப்படாதகாய் ஏரானா
ந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அகோசர முறந்த
மாய் மதித்தேனென்றுங்கூறினா. இதற்குதாரணம்
புள்ளியெழுச்சி சீரணிஜகதஜகாலட்சணைபதனாற ரெ
கழுமுதுண்டதோர் செருக்கறமிசவே எர்குருசுழப்
தியிலிருந்துபசாதம் இருபதப்பொருளுமொன்றுக்கி
நின்றெளிர் ஒருகடலுயிரறியொண்பரமுமுதும் ஓன
றுமுப்பாழுனார் நந்திடமதுவாய் பரியலசமைவுநர்
பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனை புள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனாறகாண்க ஜஹதஜகாலட்சணையென
பது விட்டுவிடாதலட்சணை இஃகை முன்றாவதுபாடுப
னவறிக.

11

அகை. மேல்குருதுரியந்தையுடைக்கின்ற.

கவி. அருத்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனில்
இருந்தவாறறிவித்தவா
மெங்ஙன மிசைக்கேன்.

க - து. சுருதிமுடியுறை கவாறுபவமாம
குருவருள்கோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். “அருந்தவ,, அரிபதவமயமாகிய குருமூர்
த்தியே ‘மறைக்கந்தமா மகோசரந்தனில், வேதத்தி
னந்தமா யறியவொண்ணாத விவரந்தனில் நீயிருந்த
வாறு, தேவரீரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிவித்தவா
மெங்ஙன மிசைக்கேன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்
- - - - -

அனைத்துமாயனைத்து, மிலதாயிருக்கின்றதனைத்தன்
 னிடத்துத் தானாயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற்
 பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார், அருந்த
 வாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழங்க
 டந்த சூனயமென்பார் மறைக்கந்தமா மலேசாந்தரி
 லென்றும் - துரியசமபூரணமெளனனந்த ஸ்வாதுபூதி
 யை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவாறறிவித்
 தவா றெங்நனமிசைக்கே னென்றுங்குறிஞர். இவை
 யனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ராக

கவி. எமபிரானிடந்தொறு
 மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
 தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
 சாற்றுமாறறியேன்.

க - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
 செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தக்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவு
 ளே 'எம்பிரான், எமதிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந்
 தோறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவ
 துவாய், அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய்
 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்
 டினை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறி
 கின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி முன்னற
 யுங் கைபேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசி கோ
 த்தகனே பென்பார், எம்பிரானென்றும் - 'ஜீவசாக்
 சாகி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்
 தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் அந்த
 கங்கரிய விவல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவாய்

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானாய் வினங்குவ
தை யுரைப்பது வாங்மான சகோசாமென்பார் நட
ஞ்செயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினார்

அ கை, மேல்சீடனது விண்ணப்பம் அருளிச்.
செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியோ டெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

தி - ள். ஆவியே உயிருக்குபிராய் நின்ற ஐயனை
அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை
செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற நென்று
லும் பாவியேன் வேறுகப்பாவிக்கின்றிலேன் அதுதா
னுமுன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப்
பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு
ளாம்-எ னு. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அதுக்கி
ரகஞ்செய்ததற்குச் சீஷன்குருதெகூணசெய்வதில்பெ
ன்றார் அடியேன்செய்கைமாறுளவெனினுமென்றும் உ
டல்பொருளாவிமுன்னும் அடிமைகொண்டவன்றேகை
க்கொண்டபின்பு தனக்கோர்கதந்தரமின்றென்பார்பா
வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டே பென்று
கூறினார்.

நக

கவி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
யுள்ளவநின்னடியார்க்
கேவல்செய்யவதேபன்றி
மற்றொன்றுமாற்றியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் நேசிப்ப கல்லது
மன்னுமைமாவே றிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவ
ல்செய்து அடியேனதுதேகமுள்ளவந்தேவரீர்திருவ
டியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்வதேயன்றிம
ற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்ற தேய
ல்லது வேறொன்றுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்எ-று
இதற்குதாரணம் சூதகீதை)பரம்பொருடானந் தேசி
கர்தமக்குப்பணிசெய்வோர்பணிசெய்யும்யோகி ஆரன்
ற்றுமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வ
மிங்கென்னால் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொனாதவன்
றாப்பணிசெய்வோர்பதங்குளென்கிரகத்தில்திருந்தவை
த்துவப்பேனயலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செ
ய்யேன் என்பதனாற்காண்க.

ராச

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற

வேண்டிலேனென்றும்

பிறவிலேனெனினறிருப்

பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறினேற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுநேடுவெனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநதத்தையும் (இறவி லெப்பதமும்
பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்
டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டு
கின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநம் வருமாகில்
(என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதா
க்வேண்டெவன்-எ-று, பிறவியென்றதைஇரண்டிடத்து
ங்கூட்டுக.

கரு.

அ - கை, மேல்மாணாக்கன் ஆராமையை அருளி
செய்கின்றார்

கவி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
நின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பினோடுநெஞ்சருகியே.

ஈ - து. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றெழுதனனென்றது

இ - ள். (அவனவன்பின்பெனெடுநெஞ்சருகி) அந்தச்
சிவரணன் அன்பிலேடும் அனலைக்கண்டநவநீதம்போ
லமனதிளகி(பலகால்விழுமெழுந்தொழும்) அனைகந்தி
ரமாகவணங்கிவிழுவான எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும்
வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னை யென்ற
மும்)அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னை யிருக்கி
ன்றதென்று கண்ணீரோடுமபடி அழுதுபுலம்புவான்
நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலி அத்தனாகநின்று
கொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான்
எ - று.

ராக

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்த
ருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஏட்டிலறவின்றியிறதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டி. லுறைவானையினிவிடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

க - து. பிறவாநெறிபெருமைசெய்சீடன்

இறவாப்பெருமையையியம்பொணா தென்றது

இ - ள். (ஏட்டிலறவின்றி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று
(இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்
தோடுதோனே[வீட்டிலுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த
மோகூஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ண
னை (இனியீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோகூ
த்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடு
த்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று.

ராள

அ - கை, சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதிர்
பைந் கூறுகின்றது,

கவி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கள்மேலுலகமே.

க - து, நரகம்விட்டிலன் முன்னோர்நரகவாழ் வுற்றன
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ - ள். (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்) கொ
டுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்த
விலன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சை
வலியால் பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தி
னது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அ
டையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேலுலகமே) எல்லவரு
ம்நரகக்கரையிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்
திருத்துவாழ்கின்றனர் எ-று.

ராள

அ - கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அரு
ளிச்செய்கின்றார்.

கவி தேவருமனித்தருமிவன்றொழில்வியந்
துரைசெயத்தருவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்

க - து.பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கண்
ரார்திருத்துமூர்களுரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள்.(இவன்றொழியில் வியந்து மூவரும் விளம்ப
முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின
தருமையை அதிகயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்
லமுடியாது தேவருமனித்தருமுரைசெய்த தருவதோ
தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடிய
மாவிலவனதேவல், செய்முத்துறுவதோ சசிவர்ணனுக்கு
பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குளனக்குமுந்தவென
க்குமுந்தவென்று வந்துபொருத்துவார்கள்-று. ரக

அகை,மேல் ஞானவானது பெருமையை அ
ருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஞானியைநான்காணெனதொழிக.

ஞாலமுபநாதனருளால்

மேனியதுகொண்டுதேனைநல்கவரு

மென்றறையும்வேதமுடிவே.

க - து. நான்குநாணிரென்பதுன்றல

பிரமமேஞானியம் பேதமென்றென்பது.

இ - ள்.(ஞானியைநான் காணெனதொழிக) பாஞ்
னிகளை மனிதனென்றுந்தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்
ற சொற்களைநீக்குக்-அஃதேனெனில்ஞாலமுபநாதன
ருளால் உலகங்கடத்தேறும்பொருட்டு(பரமே தமது
காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டுதேனைநல்கவரு
மென்று(மானிடவுரு வமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்
மைக்கெடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையும்வே
தார்த்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று.(இதற்குதார

ணம்-(சூதகீதை)கனவினிநிற்ககாணுங்காட்சிபோற்சக
 த்தைக் காணுமெய்ஞானிகடம்மைமனுடனோ வன்றித்
 தேவனென்றேணனுமனநினைவிருத்தியைமாற்றிஇனை
 யனபரம சிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழிந் தருளி
 னனென்-றனையவைநினைப் போருத்தமரல்லோ ராடி
 யைநோக்குமந்தகரேஎன்றும்(பாடுதுறை)முகுந்தனு
 நாலுமுகந்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்த
 டியர்தொழுவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற்
 றிலேனே என்பதறற்காண்க. ராய

ச சி வ ர் ண போ த ம்.

மு ற் றி ற் று.

